

**RAPORT OTWARCIA:
RYNEK RADIOWO-TELEWIZYJNY
W POLSCE**

**Krajowa Rada Radiofonii Telewizji
Warszawa, listopad 2006 r.**

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	4
1. PRZEKRÓJ RYNKU RADIOWO-TELEWIZYJNEGO W POLSCE	6
1.1. Radiofonia publiczna	7
1.2. Radiofonia koncesjonowana	8
1.3. Telewizja publiczna	9
1.4. Telewizja koncesjonowana	9
1.5. Platformy satelitarne	10
1.6. Telewizja kablowa	10
2. KONDYCJA FINANSOWA NADAWCÓW PUBLICZNYCH	11
2.1. Podstawowe informacje o wpływach i wydatkowaniu środków abonamentowych przez nadawców publicznych	11
2.2. Informacja o środkach z rachunku bankowego KRRiT prognozowanych dla nadawców publicznych na lata 2006-2007	13
2.3. Przychody ze sprzedaży czasu reklamowego i sponsoringu w spółkach radiofonii i telewizji publicznej w 2005 r.	14
2.4. Podsumowanie rozdziałów 2.1. – 2.3.	15
2.5. Ściągalność opłat abonamentowych w świetle regulacji prawnych	17
2.5.1. Rejestracja odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych	17
2.5.2. Kontrola wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników rtv	17
2.5.3. Zwolnienia od opłat abonamentowych	18
2.5.4. Uiszczanie opłat abonamentowych	18
2.5.5. Umarzanie zaległości z tytułu abonamentu	19
3. KONDYCJA FINANSOWA NADAWCÓW KONCESJONOWANYCH	20
4. OFERTA PROGRAMOWA NADAWCÓW PUBLICZNYCH	21
4.1. Radiofonia publiczna	21
4.2. Telewizja publiczna	23
5. OFERTA PROGRAMOWA NADAWCÓW KONCESJONOWANYCH	28
5.1. Radiofonia koncesjonowana	28
5.1.1. Obraz nadawanych programów lokalnych (na podstawie monitoringów prowadzonych w latach 2002-2005)	28

5.2.	Telewizja koncesjonowana	31
5.3.	Programy satelitarne i sieci kablowe	32
6.	WYBRANE ZAGADNIENIA PROBLEMOWE DOTYCZĄCE OFERTY PROGRAMOWEJ	33
6.1.	Ochrona małoletnich przed szkodliwymi treściami i obrazami w radiu i telewizji: stan prawny a praktyka	33
6.2.	Realizacja przez nadawców obowiązków wynikających z art. 15 oraz 15 a ustawy o radiofonii i telewizji	35
7.	PERSPEKTYWY ROZWOJU RYNKU RADIOWEGO I TELEWIZYJNEGO W POLSCE	37
7.1.	Radiofonia i telewizja publiczna	37
7.2.	Radiofonia i telewizja koncesjonowana	38
8.	WPROWADZANIE RADIOFONII I TELEWIZJI CYFROWEJ W POLSCE	41
9.	WNIOSKI WYNIKAJĄCE Z OBECNEGO STANU REGULACJI PRAWNYCH	42

Załączniki

<u>Załącznik nr 1.</u>	Aktualizacja stanu rynku radiowo-telewizyjnego (informacje i dane za drugi i trzeci kwartał 2006 r.)	44
<u>Załącznik nr 2.</u>	Stanowisko KRRiT z dnia 12 września 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych	47
<u>Załącznik nr 3.</u>	Wykaz wolnych zasobów częstotliwości do wykorzystania w radiodifuzji naziemnej (stan na początek października 2006 r.)	49
<u>Załącznik nr 4.</u>	Wykaz rozpoczętych i trwających postępowań koncesyjnych (stan na początek października 2006 r.)	53
<u>Załącznik nr 5.</u>	Wykaz aplikacji o ogłoszenie częstotliwości pozostających w dyspozycji KRRiT oraz o dobór częstotliwości we wskazanych lokalizacjach (stan na początek października 2006 r.)	56

WPROWADZENIE

Realizując uchwałę Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 24 maja 2006 r. Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przedkłada niniejszy dokument - „*Raport otwarcia: rynek radiowo-telewizyjny w Polsce*”.

Szczególnym materiałem źródłowym do niniejszego raportu otwarcia, a także jego swoistą częścią składową, jest dołączony do niego „*Raport o stanie rynku: radio i telewizja w Polsce*”, który Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła w dn. 11 lipca 2006 r. Dokument ten stanowi rozszerzenie faktograficzne do wniosków i konkluzji zawartych w niniejszym, syntetycznym opracowaniu.

Niniejszy raport otwarcia syntetycznie opisuje sytuację na rynku radiofonii i telewizji, którą zastał obecny skład Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (stan faktyczny na koniec pierwszego kwartału 2006 r.) oraz formułuje wnioski wpływające dla przyszłego kształtu rynku audiowizualnego w Polsce z perspektywy konstytucyjnego organu regulacyjnego w sferze radiofonii i telewizji.

Opracowanie to powstało w oparciu o informacje zawarte w następujących dokumentach KRRiT:

- Sprawozdanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z działalności w 2005 r.;
- Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2005 r.;
- Strategia Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 – 2020 (przyjęta do wiadomości przez Radę Ministrów w październiku 2005 r. i rekomendowana następnej Radzie Ministrów);
- Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce (dokument przyjęty przez KRRiT w dniu 5 kwietnia 2006 r.);
- Model funkcjonowania i racjonalizacja kosztów w radiofonii publicznej (przesłany Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu w marcu 2006 r.);
- Rola i miejsce telewizyjnych ośrodków regionalnych w upodmiotowieniu społeczności regionalnych i ożywieniu kulturalnym w regionach (przesłany Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu w czerwcu 2006 r.);
- Obrona lokalności i demokracji lokalnej - Strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych (dokument przyjęty przez KRRiT w dniu 20 grudnia 2005 r.);
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 12 lipca 2006 r. w sprawie dokumentu „*Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej*”;
- Stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 12 września 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych.

Ponadto, raportowi temu towarzyszą następujące załączniki:

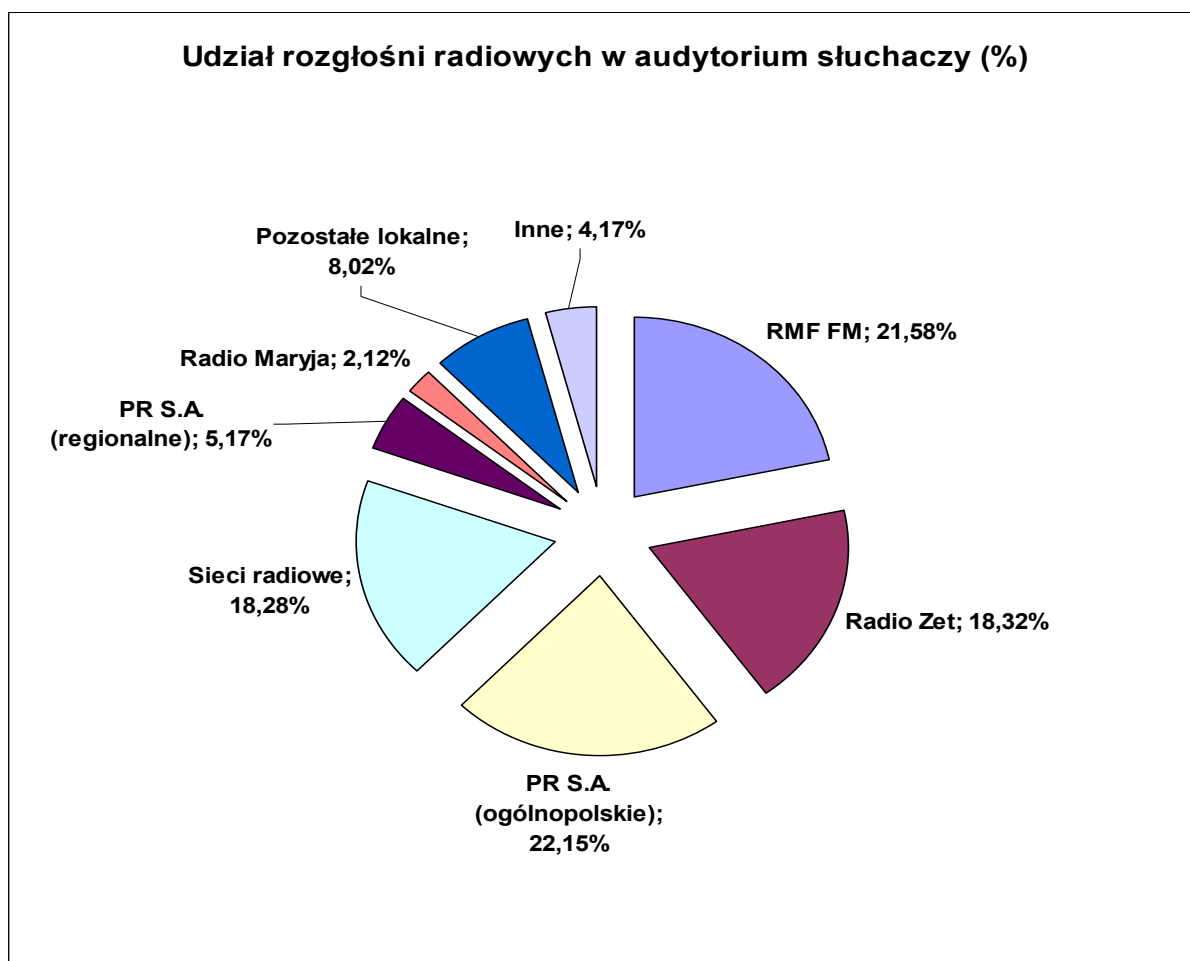
- 1) Aktualizacja stanu rynku radiowo-telewizyjnego (informacje i dane za drugi i trzeci kwartał 2006 r.);
- 2) Stanowisko KRRiT z dn. 12 września 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych;
- 3) Wykaz wolnych zasobów częstotliwości do wykorzystania w radiodifuzji naziemnej (stan na początek października 2006 r.);
- 4) Wykaz rozpoczętych i trwających postępowań koncesyjnych (stan na początek października 2006 r.);
- 5) Wykaz aplikacji o ogłoszenie częstotliwości pozostających w dyspozycji KRRiT oraz o dobór częstotliwości we wskazanych lokalizacjach (stan na początek października 2006 r.);

Rozdział 1. Przekrój rynku radiowo-telewizyjnego w Polsce

Rynek radiowo-telewizyjny w Polsce został w dużej mierze ukształtowany poprzez decyzje koncesyjne podjęte przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji w latach 1993-2005. W rezultacie, mając na uwadze fakt rozdysponowania znacznej części zasobów częstotliwości radiowych i telewizyjnych, należy uznać, że rynek ten nie będzie podlegać radykalnym przeobrażeniom i fluktuacjom, zwłaszcza w odniesieniu do nadawania analogowego (patrz. Załącznik nr 3: wykaz wolnych zasobów częstotliwości). Jednocześnie należy zauważyć, że potrzeby rynku w tym zakresie są ogromne, a organy regulacyjne rynku (KRRiT i UKE) nie mogą na nie w pełni odpowiedzieć (wykaz złożonych do KRRiT aplikacji o ogłoszenie częstotliwości oraz o ich dobór - patrz. Załącznik nr 5). Sytuacja ta z pewnością ulegnie zmianie w momencie uruchomienia nadawania w systemie cyfrowym, o czym jest szerzej mowa w Rozdziale nr 8 niniejszego raportu otwarcia oraz w rozdziale nr 6.3. „Raportu o stanie rynku”.

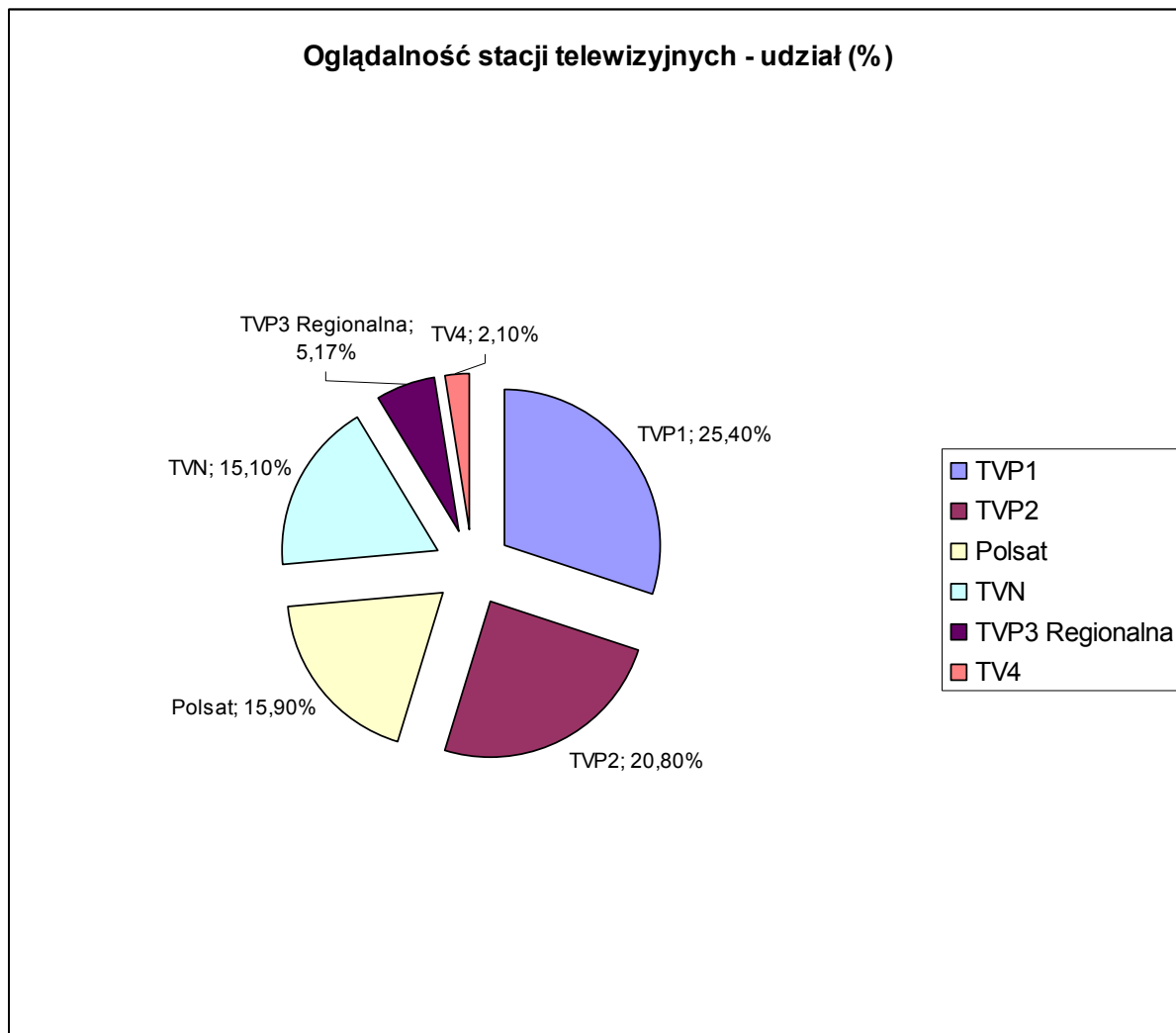
Obecnie najpopularniejsze programy radiowe pod względem udziału w audytorium słuchaczy oferują dwie ogólnokrajowe rozgłośnie koncesjonowane, tj. RMF FM i Radio Zet. Na kolejnych miejscach plasują się programy radiofonii publicznej (Jedynka i Trójka).

Udział rozgłośni radiowych (w tym lokalnych i ponadregionalnych sieci radiowych) w audytorium słuchaczy przedstawia wykres poniżej (dane za I–VIII. 2006 r.)

Źródło: SMG/KRC

Sytuacja na rynku telewizyjnym jest odwrotna (patrz wykres poniżej). Najsilniejszą pozycję mają dwa programy Telewizji Polskiej S.A., z czego na TVP 1 przypada $\frac{1}{4}$ udziału w oglądalności. POLSAT i TVN cieszą się zainteresowaniem na zbliżonym do siebie poziomie, tj. ok. 15%. Szczegóły w zakresie udziału stacji telewizyjnych w oglądalności za okres I - III. 2006 r. przedstawia wykres poniżej.

Źródło: TNS OBOP

Więcej szczegółowych danych charakteryzujących nadawców radiowych i telewizyjnych znajduje się w rozdziale 1 „Raportu o stanie rynku”.

1.1. Radiofonia publiczna

Radiofonia publiczna w Polsce to:

- Polskie Radio S.A., które nadaje cztery następujące programy ogólnopolskie:

- ✓ Program 1 (o charakterze uniwersalnym, adresowany do szerokiego grona słuchaczy, z dużą ilością programów informacyjnych);
- ✓ Program 2 (poświęcony w znacznej mierze kulturze oraz muzyce klasycznej, a także muzyce folkowej, jazzowej i piosence literackiej);
- ✓ Program 3 (program muzyczno-informacyjny);
- ✓ Polskie Radio BIS (program młodzieżowy);

oraz Radio Polonia - program dla zagranicy.

- 17 spółek regionalnych nadających 17 różnych programów regionalnych na obszarach swojego działania;
- 4 programy miejskie nadawane przez 3 następujące spółki regionalne: we Wrocławiu (program Radio RAM), w Zielonej Górze (program Radio Zielona Góra oraz program RMG 95,6 FM - Radio Miejskie Gorzowa) oraz w Koszalinie (program Radio Słupsk 95,3 FM);
- Program lokalny dla mniejszości ukraińskiej przygotowywany i nadawany przez Radio Olsztyn S.A.

Polskie Radio nadaje również (na falach długich) program Radio Parlament. Program ten wypełniają przede wszystkim transmisje obrad obu izb polskiego parlamentu.

1.2. Radiofonia koncesjonowana

Nadawcy ogólnokrajowi - RMF FM i Radio ZET obejmują swoim zasięgiem ponad 80% ludności kraju i nadają program o charakterze uniwersalnym.

Ogólnokrajowy nadawca społeczny - Radio Maryja, nadaje program o charakterze społeczno-religijnym, przedstawiający zagadnienia wiary chrześcijańskiej oraz problemy społecznej nauki Kościoła katolickiego i dociera do ponad 81% ludności.

Nadawcami ponadregionalnymi są:

- WAWA - nadająca program o charakterze uniwersalnym, zawierający różne gatunki i formy radiowe oraz różnorodną tematykę (17 stacji nadawczych); warto zaznaczyć, że WAWA nadaje wyłącznie polską muzykę;
- TOK FM oferujący program o charakterze informacyjnym (10 stacji nadawczych);
- Radiostacja - proponująca program o charakterze uniwersalnym, skierowany głównie do młodej grupy wiekowej 15 – 25 lat (11 stacji nadawczych).

Obecnie na lokalnych rynkach radiowych działa 168 nadawców wykonujących 229 koncesji. 74 nadawców funkcjonuje w ramach różnego rodzaju powiązań własnościowych, programowych i reklamowych tworzonych przez silne grupy medialne. Wykonują oni 109 koncesji. W dużych miastach, liczących głównie powyżej 200 tysięcy mieszkańców, działają one w ramach tzw. sieci należących do takich grup medialnych jak: AGORA S.A., ZPR S.A. (Radio ESKA), AdPoint sp. z o.o., Multimedia sp z .o.o. Stacje te nadają programy o charakterze wyspecjalizowanym (muzycznym) z elementami tematyki lokalnej. Pozostali nadawcy lokalni tworzą grupę 52 stacji, z których zdecydowana większość rozpowszechnia programy na mniejszych rynkach. Tylko 15 samodzielnych stacji radiowych o zasięgu lokalnym nadaje program w miastach powyżej 200 tys. mieszkańców (w tym po dwie w Warszawie i Łodzi). Szczegółowe informacje dotyczące grup radiowych na rynku

lokalnym zawarte są w rozdziale nr 5 „Raportu o stanie rynku” oraz w towarzyszącym mu Załączniku nr 2.

1.3. Telewizja publiczna

Telewizja Polska S.A. nadaje dwa programy ogólnopolskie: TVP1 (dociera do 99,6% mieszkańców) i TVP2 (dociera do 99,39% mieszkańców), a także dwa programy nadawane satelitarnie przeznaczone dla odbiorców z kraju i z zagranicy - TV Polonia oraz TVP Kultura. Liczba potencjalnych widzów TVP Kultura obecnie sięga ok. 2,7 mln gospodarstw domowych, w tym ok. 1 200 000 abonentów sieci kablowych oraz 1 500 000 abonentów dwóch platform cyfrowych.

16 oddziałów terenowych nadaje programy regionalne, odłączając się od programu TVP3, który między pasmami własnymi oddziałów emituje pasma wspólne, docierając łącznie do 76,5% mieszkańców.

1.4. Telewizja koncesjonowana

Jedynym naziemnym telewizyjnym nadawcą koncesjonowanym o zasięgu ogólnokrajowym (85% ludności kraju) jest Telewizja POLSAT, oferująca program o charakterze uniwersalnym, a także programy tematyczne (dostępne drogą satelitarną poprzez platformę cyfrową CYFROWY POLSAT).

Nadawca ponadregionalny TVN (program o charakterze uniwersalnym) dociera drogą naziemną do 42,5% mieszkańców kraju. Grupa ITI, właściciel TVN, także uruchomiła liczne satelitarne programy tematyczne (m.in. TVN24, TVN Siedem, TVN Turbo, czy TVN International) odbierane za pomocą sieci kablowych oraz platform satelitarnych.

Spółka Polskie Media S.A. nadaje program uniwersalny TV4, który drogą naziemną dociera do 18,8% mieszkańców. TV4 jest związany z Telewizją POLSAT poprzez współpracę programową i sprzedaż czasu reklamowego.

Telewizja PULS oferuje program o charakterze wyspecjalizowanym społeczno-religijnym. Program ten dociera do 15,9% mieszkańców Polski.

Wśród 36 programów satelitarnych koncesjonowanych przez KRRiT (stan na koniec pierwszego kwartału 2006 r.), zdecydowaną większość stanowią programy wyspecjalizowane – 31.

KRRiT udzieliła koncesji na programy satelitarne o następującym charakterze:

- dokumentalnym – 1 – Planete;
- edukacyjno - poradniczym – 1 – Moja TV;
- edukacyjno-poradniczym i religijnym – 1 – Trwam;
- edukacyjnym – 4 – Edusat, Edusat Bis, Edusat Bis2, TVN Med;
- ekonomiczno-informacyjnym – 1 – TV Biznes;
- adresowanym do dzieci – 2 – ZigZap, MiniMini;
- filmowo-rozrywkowym – 1 – TVN Siedem;
- filmowym – 4 – Ale Kino, Canal+ Polska, Canal+ Polska Żółty, Kino Polska;
- informacyjno-publicystycznym – 1 – TVN 24;

- medycznym – 1 – POLSAT Zdrowie i Uroda;
- motoryzacyjnym – 1 – TVN Turbo;
- popularyzującym kulturę i sztukę – 1 – TVP Kultura;
- poświęconym zjawiskom pogodowym – 1 – TVN Meteo;
- rozrywkowym – 5 – TELE 5, iTV, 4fun.tv, TVN Gra, Playboy Polska;
- sportowym – 3 – Canal + Polska Niebieski Sport, POLSAT Sport, POLSAT Sport 2;
- poświęconym sportom konnym – 1 – Hipika TV;
- poświęconym telesprzedazy – 1 – Telezakupy Mango24;
- adresowanym do kobiet – 1 – TVN Style;
- uniwersalnym – 5 – TVN, TV4, Trochę Młodsza Telewizja, POLSAT 2, TVN INTERNATIONAL.

Obecnie nadawanych jest 27 programów satelitarnych koncesjonowanych przez KRRiT.

1.5. Platformy satelitarne

Dotychczas na rynku istniało dwóch operatorów cyfrowych platform satelitarnych mających razem ponad 1,5 mln abonentów. Są to:

- CANAL+ Cyfrowy Sp. z o.o. (CYFRA+) – 800 000 abonentów;
- CYFROWY POLSAT S.A. – 700 000 abonentów.

W październiku 2006 r. dołączyła do nich platforma „n” należąca do Grupy ITI.

1.6. Telewizja kablowa

Polska jest trzecim co do wielkości rynkiem telewizji kablowych w Europie i bez wątpienia najbardziej dynamicznym, a działa na nim ponad 600 operatorów sieci kablowych. Rynek został zdominowany przez kilku największych operatorów: UPC Polska, Vectra, Multimedia Polska, Aster City Cable, TOYA, które łącznie obejmują ponad 50% rynku. Oprócz rozprowadzania programów telewizyjnych i radiowych (w tym programów płatnych), operatorzy kablowi działający w Polsce świadczą usługi dostępu do Internetu, telewizji cyfrowej oraz usługi telefoniczne.

Rozdział 2. Kondycja finansowa nadawców publicznych

2.1. Podstawowe informacje o wpływach i wydatkowaniu środków abonamentowych przez nadawców publicznych

Przychody uzyskiwane z rachunku bankowego KRRiT w 2005 roku

Na finansowanie działalności misyjnej nadawców publicznych przekazywane były środki zgromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym KRRiT z tytułu:

- wpływów z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych;
- wpływów pozaabonamentowych (w tym m. in. odsetek za zwłokę w uiszczaniu opłat abonamentowych, kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiowych i telewizyjnych, czy odsetek bankowych od kapitalizacji środków gromadzonych na wyodrębnionym rachunku KRRiT).

Udział środków z rachunku bankowego KRRiT (wpływy abonamentowe + wpływy pozaabonamentowe) w przychodach ogółem nadawców publicznych w 2005 roku przedstawiał się następująco:

1) Telewizja Polska S.A. w Warszawie	28,1%
2) Radiofonia publiczna ogółem	73,7%
z tego:	
a) Polskie Radio S.A. Warszawie	69,1%
b) Spółki regionalnej radiofonii publicznej, razem	81,5%

Wpływy abonamentowe, przekazane z rachunku bankowego KRRiT w 2005 roku na konta bankowe spółek radiofonii i telewizji publicznej wyniosły łącznie 892,9 mln zł, co stanowiło około **96,5%** prognozowanych wpływów abonamentowych na ww. okres (925 mln zł).

Wpływy pozaabonamentowe przekazane na konta bankowe spółek radiofonii i telewizji publicznej wyniosły w 2005 roku **5,8 mln zł**.

Łącznie z rachunku bankowego KRRiT w 2005 roku przekazano nadawcom publicznym środki w kwocie **898,4 mln zł**.

Wydatki i koszty związane z realizacją działalności misyjnej w 2005 roku

W 2005 roku łączne **koszty** związane z realizacją misji nadawców publicznych wyniosły około 1 **miliard 924 miliony złotych**, z tego:

a) Telewizja Polska S.A.	- 1 miliard 500 mln zł
b) Radiofonia publiczna	- 424 miliony zł,
z tego:	
- Polskie Radio S.A.	- 238 mln zł

- spółki regionalne, razem - 186 mln zł

Natomiast **wydatki** ze środków z rachunku bankowego KRRiT na **realizację misji** wyniosły łącznie około **912 milionów złotych**, z tego:

a) Telewizja Polska S.A. - 544 mln zł

b) Radiofonia publiczna - 368 mln zł

z tego:

- Polskie Radio S.A. - 201 mln zł

- spółki regionalne, razem - 167 mln zł

Wybrane koszty realizacji misji nadawców publicznych w 2005 roku w podziale na poszczególne zadania, przedstawiały się następująco:

1) Telewizja Polska S.A. w Warszawie **1.499,5 mln zł 100,0%**

w tym:

a) tworzenie i rozpowszechnianie programów ogólnokrajowych	1.031,2 mln zł	tj.68,8%
b) tworzenie i rozpowszechnianie programów regionalnych	266,3 mln zł	tj.17,6%
c) tworzenie i rozpowszechnianie programów dla odbiorców za granicą	46,3 mln zł	tj.3,1%
d) tworzenie i rozpowszechnianie programów wyspecjalizowanych	25,0 mln zł	tj.1,7%

2) Polskie Radio S.A. w Warszawie **238,3 mln zł 100,0%**

w tym:

a) tworzenie i rozpowszechnianie programów ogólnokrajowych	193,9 mln zł	tj.81,4%
b) tworzenie i rozpowszechnianie programów dla odbiorców za granicą	10,8 mln zł	tj.4,5%
c) rozpowszechnianie przekazów testowych	1,0 mln zł	tj. 0,4%

3) Spółki regionalnej radiofonii, razem **186,0 mln zł 100,0%**

w tym:

a) tworzenie i rozpowszechnianie programów regionalnych	182,8 mln zł	tj. 98,3%
b) tworzenie i rozpowszechnianie innych programów dla społeczności lokalnych	2,8 mln zł	tj.1,5%

2.2. Informacja o środkach z rachunku bankowego KRRiT prognozowanych dla nadawców publicznych na lata 2006-2007

2006 rok

Ubytek prognozowanych wpływów abonamentowych w 2005 r. wyniósł **32,1 mln zł**. Saldo środków z rachunku bankowego KRRiT, według stanu na 1 stycznia 2006 roku, niewykorzystanych w 2005 roku i przechodzących na 2006 rok przedstawiał się następująco:

Środki z rachunku bankowego KRRiT 27 220,5 tys.zł

z tego:

a) wpływy abonamentowe 23 128,6 tys.zł

b) wpływy pozaabonamentowe 4 091,9 tys.zł

Na 2006 rok prognozowane wpływy abonamentowe wynoszą **935 mln zł**, natomiast wpływy pozaabonamentowe 7,5 mln zł.

Z kwoty prognozowanych wpływów abonamentowych na 2006 r. wyodrębnione zostały (w czerwcu 2005 roku) środki w wysokości **15 mln zł** na pokrycie ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych w 2005 roku.

Z kwoty **920 mln zł** prognozowanych wpływów abonamentowych wyodrębnione zostały środki w wysokości 17,5 mln zł na finansowanie zadania specjalnego Polskiego Radia S.A. w Warszawie związanego z cyfryzacją produkcji i archiwum.

Pozostała kwota wpływów abonamentowych w wysokości **902,5 mln zł** została podzielona w następujący sposób:

Telewizja Polska S.A. w Warszawie	60,0%	541,5 mln zł
<u>Jednostki publicznej radiofonii, razem</u>	<u>40,0%</u>	<u>361,0 mln zł</u>
Razem	100,0%	902,5 mln zł

Natomiast podział kwoty przeznaczonej dla radiofonii publicznej w wysokości **361,0 mln zł** między spółki radiofonii dokonany został następująco:

Polskie Radio SA w Warszawie	53,0%	191,33 mln zł
<u>17 spółek regionalnej radiofonii, razem</u>	<u>47,0%</u>	<u>169,67 mln zł</u>
Razem	100,0%	361,00 mln zł

Prognozowane wpływy pozaabonamentowe podzielone zostały następująco:

• Telewizja Polska S.A. w Warszawie	900 tys.zł
• Polskie Radio S.A. w Warszawie	924 tys.zł
• <u>17 spółek regionalnej radiofonii, razem</u>	<u>5.676 tys.zł</u>
Razem	7.500 tys.zł

Reasumując, w I kwartale 2006 r. w porównaniu do łącznej prognozy wpływów abonamentowych (322,0 mln zł), spółkom radiofonii i telewizji publicznej przekazano środki w łącznej wysokości 313,6 mln zł, co oznaczało, iż wystąpił ubytek około 8,4 mln zł (tj. 2,6%).

2007 rok

Na 2007 rok prognozowane wpływy abonamentowe wynoszą 850 mln zł. Z kwoty tej wyodrębnione zostały środki w wysokości 77 mln zł na pokrycie ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych w latach 2005-2006. Pozostała kwota wpływów abonamentowych w wysokości **773 mln zł** została podzielona według następującego klucza:

Telewizja Polska S.A. w Warszawie	60,0%	463,8 mln zł
Jednostki publicznej radiofonii, razem	40,0%	309,2 mln zł
Razem	100,0%	773,0 mln zł

Natomiast podział kwoty przeznaczonej dla radiofonii publicznej w wysokości 309,2 mln zł między spółki radiofonii jest następujący:

Polskie Radio S.A. w Warszawie	53%	163.876 tys.zł
Spółki regionalnej radiofonii, razem	47%	145.324 tys.zł
Razem	100%	309.200 tys.zł

Prognozowane **wpływy pozaabonamentowe** na 2007 rok wynoszą **6,0 mln zł** i podzielone zostały następująco:

- Telewizja Polska S.A. w Warszawie 722 tys.zł
 - Polskie Radio S.A. w Warszawie 742 tys.zł
 - 17 spółek regionalnej radiofonii, razem 4.536 tys.zł
- Razem 6.000 tys.zł**

2.3. Przychody ze sprzedaży czasu reklamowego i sponsoringu w spółkach radiofonii i telewizji publicznej w 2005 roku

Przychody ze sprzedaży czasu reklamowego i sponsoringu w przypadku Telewizji Polskiej S.A. były głównym źródłem finansowania działalności spółki, w tym przede wszystkim realizowanej misji. Natomiast w spółkach radiofonii publicznej udział tych przychodów był uzupełniający. Udział przychodów ze sprzedaży czasu reklamowego i sponsoringu w przychodach ogółem nadawców publicznych w 2005 roku przedstawiał się następująco:

1) Telewizja Polska S.A. w Warszawie	60,3%
2) Radiofonia publiczna ogółem	15,7%
z tego:	
a) Polskie Radio S.A. w Warszawie	19,4%
b) Spółki regionalnej radiofonii publicznej, razem	10,0%

2.4. Podsumowanie rozdziałów 2.1 – 2.3

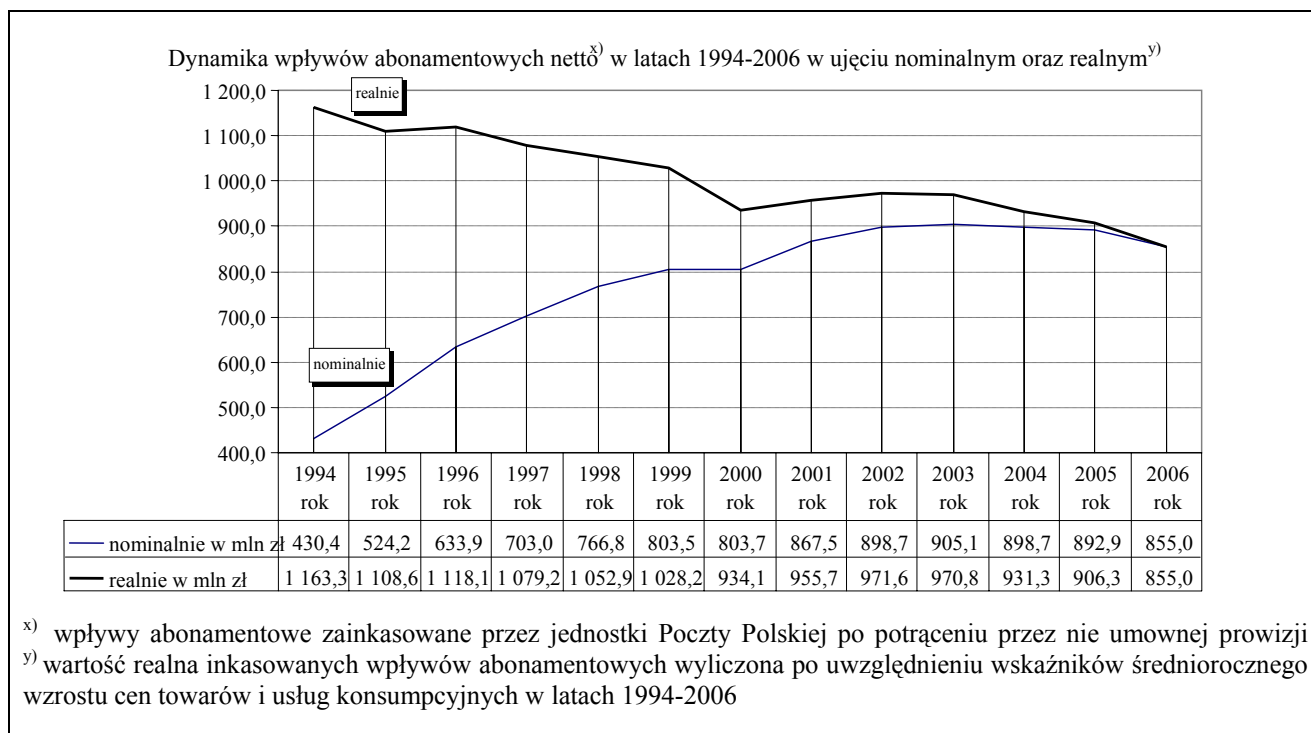
Stabilność finansowania radiofonii i telewizji publicznej jest podstawą ich niezależności programowo-ekonomicznej.

Z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 roku wynika, że jedną z podstawowych przesłanek wypełniania określonej ustawowo misji przez media publiczne są właściwe zasady ich finansowania ze środków publicznych (mają to być środki budżetowe lub bezpośrednio opłaty o charakterze publicznoprawnym). Trybunał Konstytucyjny uznał, iż opłata abonamentowa ma charakter daniny publicznej oraz stanowi dochód celowy pozabudżetowy przeznaczony na finansowanie misji publicznego radia i telewizji.

Od 2004 roku odnotowany jest widoczny **ubytek** wpływów abonamentowych spowodowany przede wszystkim :

- malejącą liczbą gospodarstw domowych jako zarejestrowanych abonentów radiowych i telewizyjnych;
- zmniejszaniem się liczby abonentów wnoszących terminowo opłaty abonamentowe;
- zwiększaniem się liczby gospodarstw domowych zwolnionych od opłat abonamentowych;
- niewielkim odsetkiem (jedynie 5%) podmiotów gospodarczych jako zarejestrowanych abonentów radiowych i telewizyjnych.

Obniżenie poziomu inkasowanych wpływów abonamentowych oraz spadek ich wartości realnej w latach 1994 - 2006 prezentuje poniższy wykres:

W 2006 roku wpływy abonentowe zainkasowane w kwocie około 855 mln zł, będą nominalnie niższe w porównaniu do 2003 roku (905,1 mln zł) o **5,5%**. Należy jednak odnotować, że wartość realna wpływów abonentowych z 2006 roku obniży się w porównaniu do 2003 r. o **11,9%**, a w porównaniu do 1994 r. aż o **26,5%**.

W konsekwencji, pomimo corocznej podwyżki miesięcznych opłat abonentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych, w latach 2004 - 2006 odnotowywany jest **systematycznie zwiększający się poziom ubytku** inkasowanych wpływów abonentowych, w porównaniu do prognoz, w wyniku czego spółki radiofonii i telewizji publicznej otrzymały zmniejszone środki na finansowanie misji publicznej:

- w 2004 roku o ponad 15 mln zł, tj. o 1,7%,
(wykonanie)
- w 2005 roku o ponad 32 mln zł, tj. o 3,5%
(wykonanie)
- w 2006 roku o około **80 mln zł**, tj. o 8,6%
(przewidywane wykonanie)

Wzrastający poziom ubytku wpływów abonentowych **grozi załamaniem się w najbliższych 2-3 latach całego systemu związanego z poborem tych opłat**, co szczególnie wpłynie na widoczne pogorszenie się sytuacji finansowo-ekonomicznej spółek radiofonii publicznej. **Dotychczas ich przychody w ok. 75%** stanowiły środki otrzymywane z Krajowej Rady (przede wszystkim wpływy abonentowe).

Ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonentowych swoimi rozwiązaniami nie wpłynęła na poprawę ściągalności opłat abonentowych, które inkasowanych są przez jednostki „Poczty Polskiej” . Niezbędne są więc zmiany tej ustawy jeszcze w tym roku, o ile mają one obowiązywać od 1 stycznia 2007 r.

Media publiczne, przede wszystkim spółki radiofonii publicznej (w tym spółki regionalne), aby nie odnotować straty na działalności operacyjnej i na całokształcie swojej

działalności, oraz nie utracić płynności finansowej **mogą być zmuszane, między innymi, do podejmowania następujących działań:**

- ograniczania zatrudnienia pracowników własnych (etatowych), co w konsekwencji spowodowałoby konieczność poniesienia nieplanowanych wcześniej wydatków jednorazowych;
- ewentualnej restrukturyzacji bądź wprowadzania ograniczeń w zakresie produkcji programu regionalnego w celu zmniejszenia kosztów działalności 16 oddziałów terenowych TVP S.A.;
- produkcji i emisji audycji mniej kosztochłonnej, a więc między innymi audycji muzycznych zamiast słownych;
- zmniejszania poziomu wypłat honoracyjnych dla współpracowników;
- nieregulowania bieżących zobowiązań za zamawiane usługi, w tym na rzecz Emitela za dosył sygnału i emisję programu;
- zmniejszania poziomu inwestowania w odtwarzanie zużywającej się bazy produkcyjno-technicznej;
- ograniczania bądź całkowitego wstrzymania finansowania inwestycji rozwojowych, związanych głównie ze zmianą procesów technologicznych (cyfryzacja produkcji emisji oraz archiwów).

2.5. Ściągalność opłat abonamentowych w świetle regulacji prawnych

2.5.1. Rejestracja odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych

Kwestie te są regulowane przez przepisy ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728 i Nr 157, poz. 1314) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2005 r. w sprawie warunków i trybu rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. Nr 141, poz. 1190).

2.5.2. Kontrola wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników rtv

Według stanu na dzień 31 grudnia 2005 roku, **4,6 mln** gospodarstw domowych oraz **3,4 mln** przedsiębiorstw w Polsce **nie zarejestrowało posiadanych odbiorników rtv**. Roczne skutki ubytku wpływów abonamentowych rtv z tego tytułu (przy przyjęciu założenia, że każde przedsiębiorstwo posiada jeden odbiornik telewizyjny i jeden odbiornik radiofoniczny) szacowane są na około **1.61 mld zł brutto**, a po potrąceniu prowizji Poczty Polskiej w wysokości 6%, około **1.51 mld zł netto**.

Poczucie bezkarności sprzyjające zjawisku nie rejestrowania odbiorników rtv **wynika z niedoskonałości przepisów prawnych**, a szczególności Kodeksu postępowania administracyjnego. Jako że kontrola może odbyć się w mieszkaniu abonenta wyłącznie za jego zgodą i z 7-dniowym wyprzedzeniem (po uprzednim zawiadomieniu o kontroli), umożliwia to użytkownikowi niezarejestrowanego odbiornika usunięcie go zawczasu z lokalu, bądź też - najczęściej - odmowę wyrażenia zgody na kontrolę.

Z informacji Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej wynika, że urzędy skarbowe odmawiają przyjęcia dokumentacji w zakresie wszczęcia procedur egzekucyjnych. Według

stanowiska Departamentu Administracji Podatkowej Ministerstwa Finansów (organu nadzorującego urzędy skarbowe), **przepisy obowiązującej ustawy o opłatach abonamentowych nie dają wystarczających podstaw do stwierdzenia wymagalności opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv w drodze egzekucji administracyjnej.**

Z powyższym stanowiskiem nie zgodziła się Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, co przedstawione zostało w piśmie Przewodniczącej KRRiT do Ministra Finansów z dnia 31 maja 2006 r. Na powyższe wystąpienie Krajowa Rada do dziś nie otrzymała odpowiedzi. W praktyce oznacza to, że urzędy skarbowe w dalszym ciągu odmawiają przyjmowania od jednostek Poczty Polskiej dokumentacji w zakresie wszczęcia procedur egzekucyjnych. Uregulowanie tej sprawy przez Ministerstwo Finansów umożliwiłoby jednostkom Poczty Polskiej skuteczne wywiązywanie się z nałożonych ustawowo obowiązków, co powinno przyczynić się do wzrostu inkasowanych wpływów abonamentowych.

Należy jednocześnie zauważyć, że na mocy ustawy o opłatach abonamentowych podmiotem odpowiedzialnym za pobór abonamentu jest Poczta Polska, co *de facto* wprowadza monopol ustawowy na jej usługi w tym zakresie. W konsekwencji, Poczta Polska pobiera 6% prowizji, nie przedstawiając żadnych kosztorysów uzasadniających jej wysokość. W związku z niewielką skutecznością kontroli rejestracji odbiorników rtv przez Poczta Polską - w 2005 r. kontrole takie prowadziło w całym kraju jedynie 249 kontrolerów inkasując kwotę **386,6 tys. zł (czyli 0,04% wpływów abonamentowych w 2005 r.)** – **należy rozważyć zmianę ustawy o opłatach abonamentowych. Koniecznym wydaje się wprowadzenie ustawowej możliwości wylaniania podmiotu odpowiedzialnego za pobór opłat abonamentowych w drodze przetargu.** Pozwoliłoby to na znaczące zmniejszenie prowizji, a tym samym zwiększyłoby ilość środków przekazywanych jednostkom radiofonii i telewizji publicznej.

2.5.3. Zwolnienia od opłat abonamentowych

Z liczby gospodarstw domowych posiadających zarejestrowane odbiorniki (8.7 mln) aż 2.8 mln (32,5%) tych gospodarstw jest zwolnionych od opłat abonamentowych rtv na podstawie obowiązujących przepisów (stan na 31 grudnia 2005 roku).

Roczne skutki ubytku wpływów abonamentowych rtv z tytułu zwolnień od opłat abonamentowych szacowane są na około **550 mln zł brutto**, a po potrąceniu prowizji Poczty Polskiej (6%), około **517 mln zł netto**.

2.5.4. Uiszczanie opłat abonamentowych

Na dzień 31 grudnia 2005 roku jedynie **5,87 mln gospodarstw posiadało zarejestrowane odbiorniki i wносиło opłaty abonamentowe** rtv tj. ok. **44,1%** ogółu gospodarstw domowych w Polsce.

Odmawianie przez urzędy skarbowe wszczynania procedur egzekucyjnych opłat abonamentowych powoduje systematyczny wzrost liczby abonentów mających zarejestrowane odbiorniki rtv i uchylających się od obowiązku wnoszenia opłat abonamentowych. Z 5,87 mln gospodarstw domowych, które na dzień 31 grudnia 2005 roku

miały zarejestrowane odbiorniki rtv i obowiązek wnoszenia opłat, aż **1,81 mln tj. 30,9% gospodarstw zalegało z wnoszeniem opłat abonamentowych** powyżej 3 miesięcy (do 5 lat), co spowodowało łączne zaległości w kwocie około **620,0 mln zł brutto**, które po potrąceniu prowizji Poczty Polskiej (**6%**) dają kwotę **582,8 mln zł netto** (ok. 122,7 mln zł średniorocznie). Wpływy te nie zostały przekazane spółkom radiofonii i telewizji publicznej w latach 2001-2005.

2.5.5. Umarzanie zaległości z tytułu abonamentu

Łączna kwota umorzonych w 2005 roku zaległości z tytułu abonamentu rtv w wysokości 3.69 mln zł stanowiła **0,41%** środków przekazanych w 2005 roku z rachunku bankowego KRRiT do spółek radiofonii i telewizji publicznej (tj. 898,7 mln zł).

Rozdział 3. Kondycja finansowa nadawców koncesjonowanych

Perspektywy dotyczące kondycji finansowej nadawców komercyjnych rysują się z pewnością bardziej optymistycznie niż kilka lat temu, gdyż dzięki ożywieniu gospodarczemu można spodziewać się rosnącego popytu na czas reklamowy, którego sprzedaż jest głównym źródłem utrzymania tej grupy nadawców. Jest to tym bardziej prawdopodobne, że dotychczasowe trendy wskazują na znacznie wyższy wzrost rynku reklamy (11% w I kwartale 2006 r.) niż PKB (5,2% w I kwartale 2006 r.).

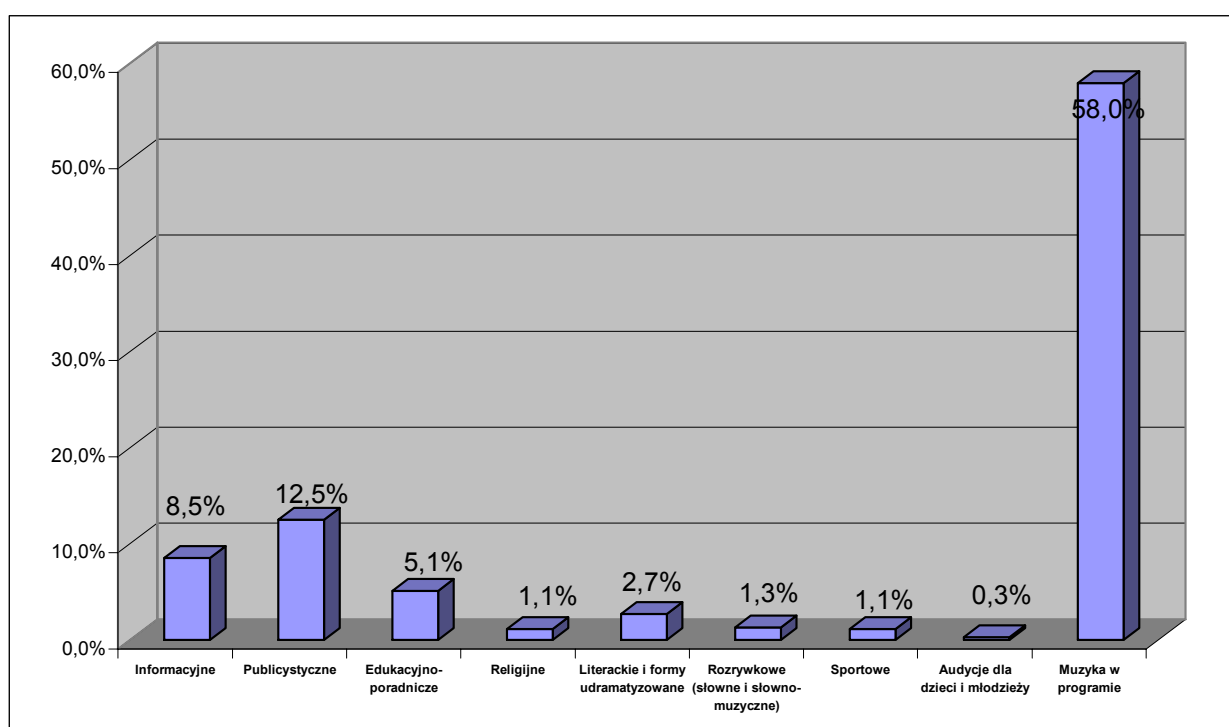
Jednocześnie, o względnej poprawie sytuacji ekonomicznej nadawców koncesjonowanych świadczą zwiększone inwestycje, szczególnie w sferę programową (przykładem może być telewizja TVN, która systematycznie poszerza wachlarz kanałów tematycznych), a także próby inwestycji kapitałowych na rynkach audiowizualnych poza granicami Polski. Na początku obecnej dekady telewizja Polsat uczestniczyła w przedsięwzięciach medialnych w krajach nadbałtyckich, zaś RMF FM jest aktualnie zaangażowany na ukraińskim rynku radiowym. Należy jednakże zauważyć, że próby te mogą być także dowodem na powolne wyczerpywanie się potencjału wzrostowego dużych polskich spółek medialnych, przynajmniej w sferze nadawania analogowego. Potencjał ten jest z pewnością ograniczony przez szczupłe zasoby wolnych częstotliwości, które można przeznaczyć na rozwój ogólnopolskich, ponadregionalnych oraz regionalnych nadawców radiowych i telewizyjnych (na temat perspektyw rozwoju rynku rtv - patrz. rozdział 7.2. niniejszego raportu otwarcia). Stąd też duże nadzieje związane z procesem cyfryzacji, o którym jest szerzej mowa w rozdziale nr 6.3. „Raportu o stanie rynku”.

Szczególną uwagę należy zwrócić na kondycję finansową samodzielnych lokalnych nadawców radiowych, którzy w zdecydowanej większości działają na bardzo małych rynkach (do 200 tys. mieszkańców). W połączeniu z ograniczonymi możliwościami stabilnego generowania przychodów sprawia to, że są oni zmuszeni do wchodzenia w aliance właścicielskie bądź programowe z grupami skupiającymi zsieciovanych nadawców lokalnych. Proces ten odbywa się ze szkodą dla lokalnego charakteru nadawanych przez te stacje programów i przyczynia się do zubożenia lokalnej oferty programowej. Szersze omówienie tej problematyki znajduje się w rozdziale nr 5.1. niniejszego raportu.

Rozdział 4. Oferta programowa nadawców publicznych

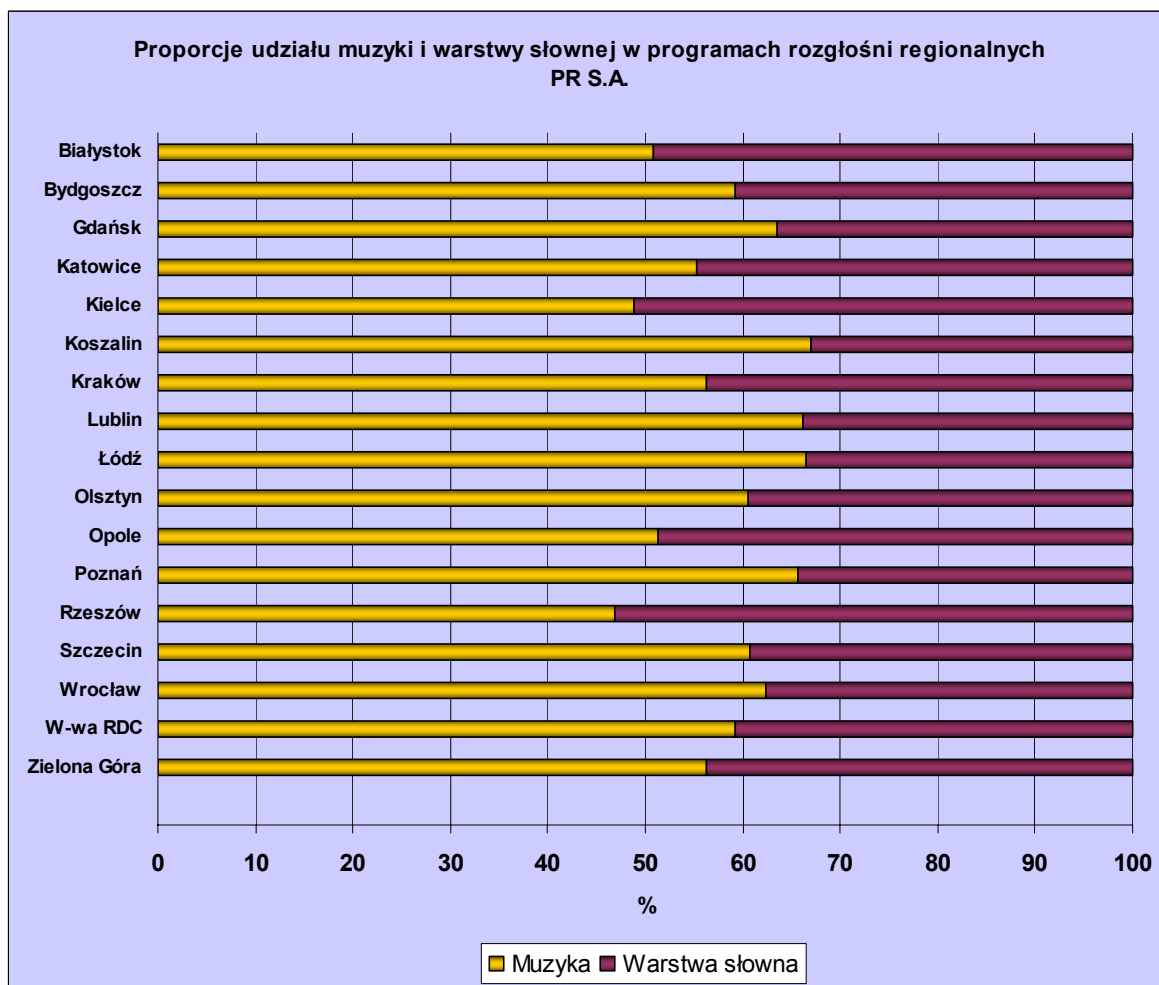
4.1. Radiofonia publiczna

Od 2003 r. najwięcej rocznego czasu emisji programów ogólnokrajowych, rozpowszechnianych przez Polskie Radio S.A., zajmuje muzyka (w 2005 r. 58% łącznego czasu emisji 4 programów ogólnokrajowych), a udział słowa systematycznie maleje (w 2005 r. zajmował on łącznie niespełna 40%). Udział poszczególnych gatunków programowych w łącznym czasie emisji 4 programów PR S.A. w 2005 r. przedstawia wykres poniżej.

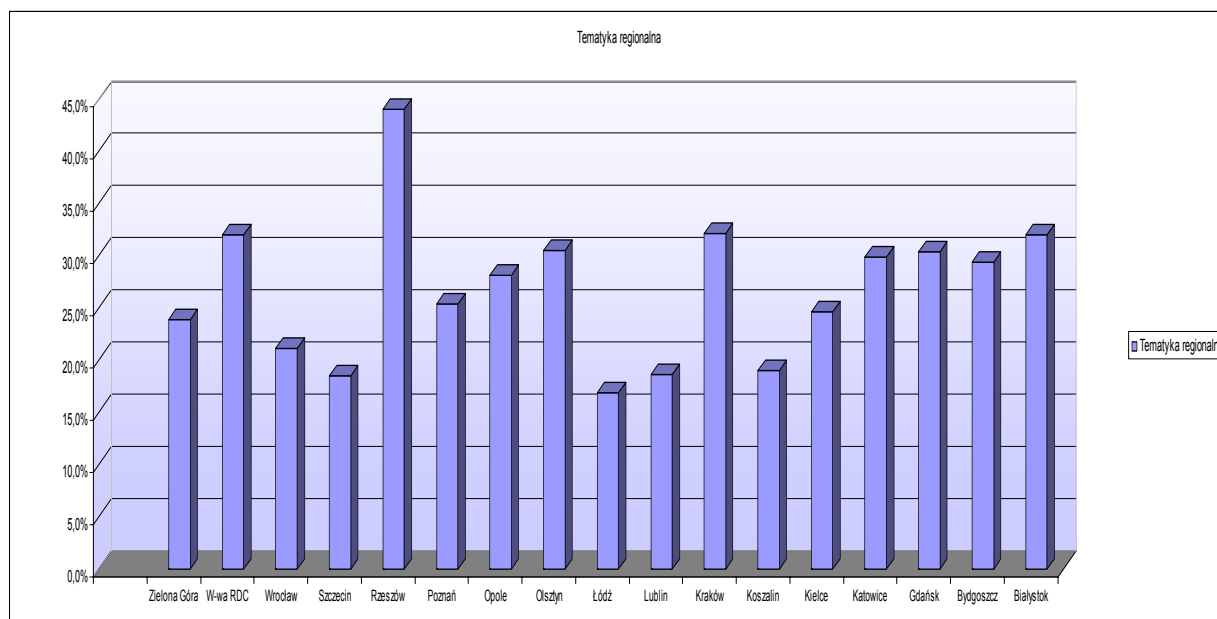
Wspomniane w rozdziale nr 2 raportu spadające wpływy abonamentowe, jak również utrzymujące się na wysokim poziomie koszty stałe zmuszają zarządy do redukcji w ramach audycji słownych, które są droższe w produkcji. Analiza struktury oferty programowej Polskiego Radia S.A. w latach 2001-2005 potwierdza tę tezę, bowiem widoczne są pewne tendencje świadczące o tym, że wykonywanie ustawowych obowiązków i powinności stwarza nadawcom publicznym coraz większe problemy. Przede wszystkim, jak wspomniano powyżej, **wyraźnie maleje w programach udział słowa na rzecz muzyki i pomimo wahań w niektórych latach można uznać ten trend za stały**. W 2001 r. proporcje audycji słownych do muzyki były zbliżone (słowo: 50,5%, muzyka: 46,4%); w 2005 r. proporcje te odwróciły się gdyż muzyka zajmowała 58% czasu antenowego, zaś słowo niespełna 40%. Ponadto warto zwrócić uwagę na niższy udział w programach ogólnokrajowych audycji informacyjnych, a zwłaszcza publicystycznych (tych ostatnich jest niemal dwukrotnie mniej niż w 2001 r.) oraz **znaczny spadek udziału audycji dla dzieci i młodzieży (ponad 10-krotnie mniej niż w 2001 r.)**

Bardzo podobnie, jeśli chodzi o proporcje udziału muzyki do warstwy słownej, wygląda sytuacja w programach regionalnych Polskiego Radia¹. W 2005 r. średni udział warstwy słownej we wszystkich rozgłoszeniach regionalnych kształtował się na poziomie 37,4%, podczas gdy muzyka zajmowała w nich średnio 58,4% rocznego czasu emisji (w niektórych rozgłoszeniach znacznie więcej – patrz wykres poniżej). Tak wysoki średni udział muzyki w 2005 r. oznacza wzrost o 8,5 pkt. proc. w stosunku do roku poprzedniego, co stanowi największą zmianę w strukturze gatunkowej programów nadawanych przez rozgłoszenie regionalne w porównaniu z latami ubiegłymi.

Ważnym elementem programów rozgłoszeń regionalnych jest problematyka regionalna dotycząca obszarów objętych zasięgiem nadawania. Udział tematyki regionalnej w tych programach kształtował się w 2005 r. na średnim poziomie 26,8% czasu nadawania programu we wszystkich rozgłoszeniach. Szczegóły w tym zakresie w podziale na poszczególne rozgłoszenie ilustruje wykres poniżej.

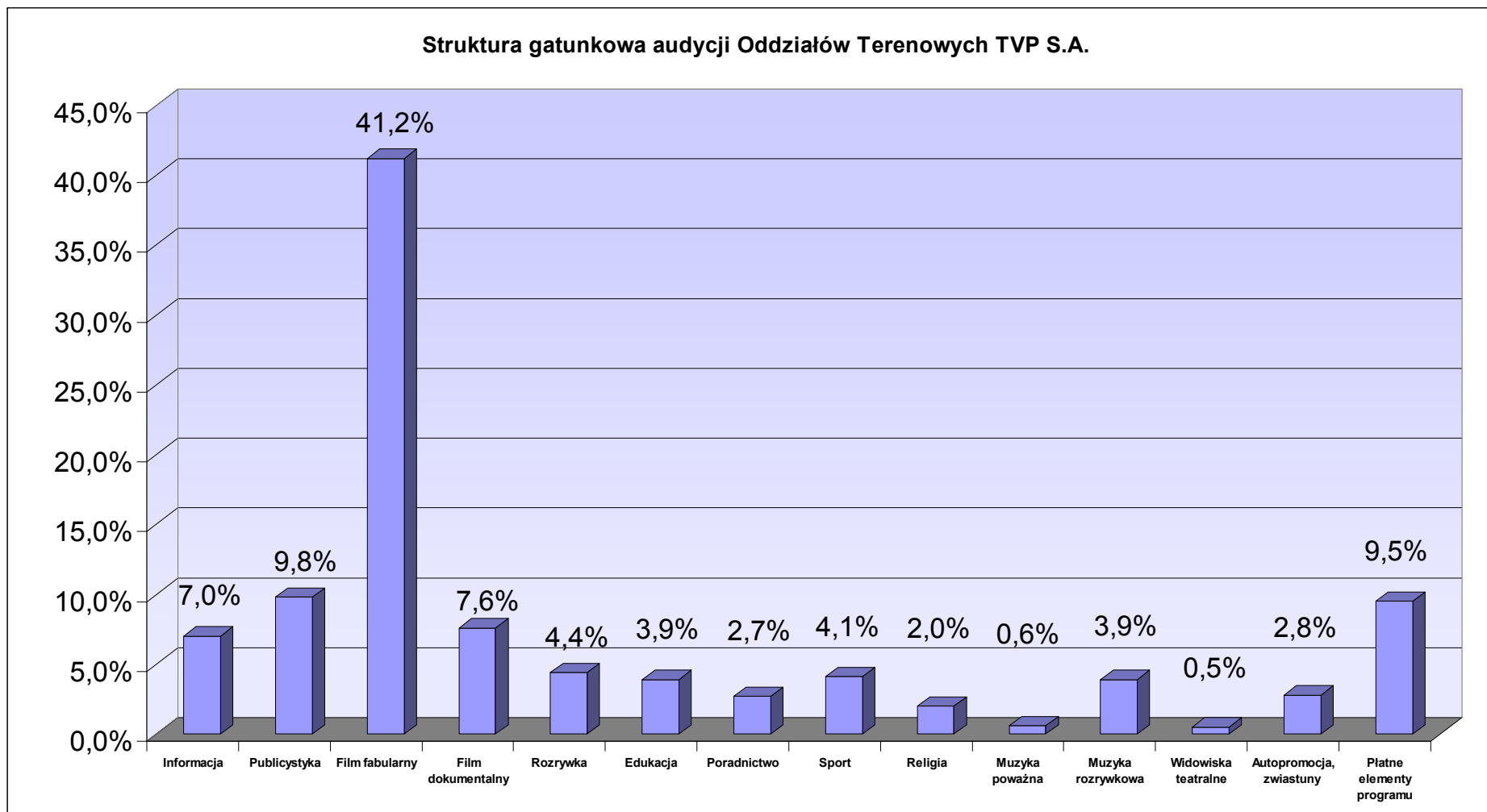
¹ Szczegółowe omówienie sytuacji w rozgłoszeniach regionalnych zawiera materiał pt. „Model funkcjonowania i racjonalizacja kosztów w radiofonii publicznej”, przekazany przez KRRiT Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu w marcu 2006 r.

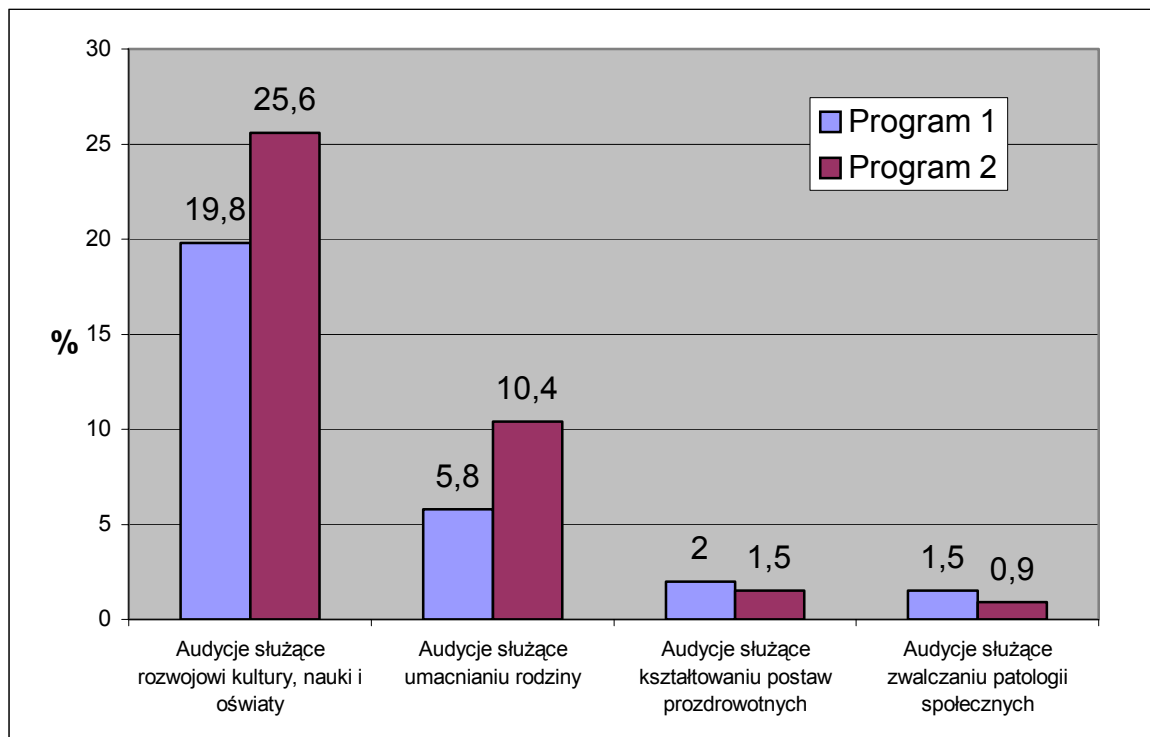
Rozpiętość udziału tematyki regionalnej na antenach rozgłośni regionalnych: od 16,9% (Łódź) do 44% (Rzeszów) wskazuje, że nie wszystkie mogą pełnić kulturotwórcze i integrujące funkcje wobec lokalnych społeczności. W tej sytuacji zachodzi wątpliwość, czy programy te można rzeczywiście określić jako programy wypełniające tzw. misję regionalną, rozumianą jako zaspokojenie potrzeb mieszkańców regionu dla którego nadawany jest program, w dziedzinie informacji, objaśniania, poradnictwa oraz wymiany poglądów i opinii na tematy dotyczące życia regionu. Programy te w coraz większym stopniu są programami poświęconymi zagadnieniom ogólnym z elementami regionalnymi. **Problem tzw. misji regionalnej powinien zostać rozwiązany (określony) w ustawie o radiofonii i telewizji.** Obecnie obowiązujący stan prawny nie rozstrzyga tej kwestii. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podnosiła wspomnianą problematykę podczas obrad Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu w dniu 27.04.2006 r., poświęconych modelowi funkcjonowania spółek regionalnej radiofonii publicznej.

4.2. *Telewizja publiczna*

Strukturę gatunkową dwóch naziemnych programów ogólnokrajowych TVP S.A. przedstawia wykres poniżej (dane za 2005 r. obejmujące łącznie TVP 1 i TVP 2).

Natomiast udział wybranych powinności ustawowych nadawcy publicznego (art.21 ust.2 pkt. 5, 7, 7a, 8) w obu programach ogólnokrajowych kształtował się następująco (w %):

Telewizja Polska S.A. zgodnie przepisem art. 21 ma obowiązek realizować misję publiczną, polegającą na oferowaniu zarówno społeczeństwu jako całości, jak też poszczególnym grupom społecznym programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu oraz wykonywać zadania i powinności z tej misji wynikające.

Od wielu lat Telewizja Polska S.A. spotyka się z krytyką sposobu realizacji misji nadawcy publicznego, którą uważa się za realizowaną w stopniu niewystarczającym. Dotyczy to w szczególności niskiego udziału audycji dla dzieci i młodzieży oraz audycji poświęconych edukacji i kulturze, zwłaszcza kulturze wysokiej. Aby ten stan zmienić należałoby **znowelizować przepis art. 21 ustawy o radiofonii i telewizji, w którym powinien zostać określony sposób realizacji misji publicznej w zakresie informacji, publicystyki, kultury rozrywki, edukacji i sportu oraz ich wymiar czasowy.**

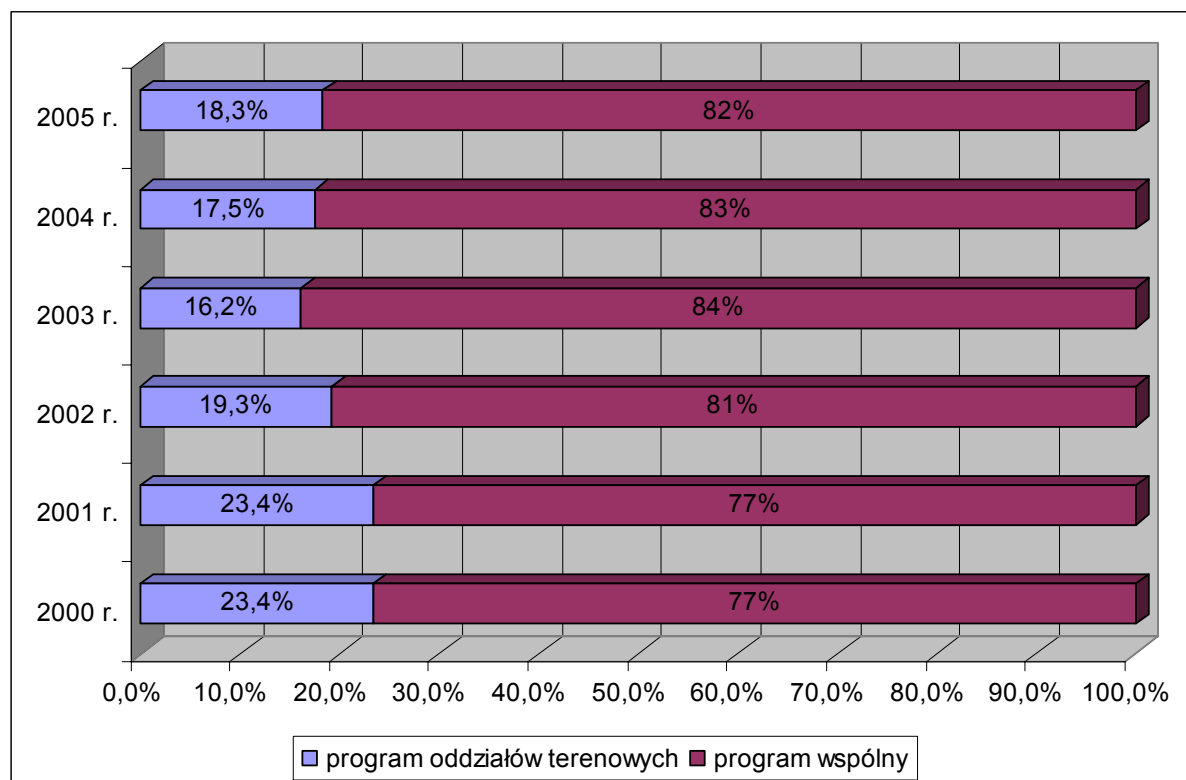
W najbliższym czasie **uporządkowania wymaga sprawa programów regionalnych**, do rozpowszechniania których obliguje Telewizję Polską S.A. przepis art. 26 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji². Obecnie program TVP 3 Regionalna rozpowszechniany jest w 16 odmianach. Każda z jego odmian składa się z programu wspólnego zestawianego centralnie

² Szczegółowe omówienie sytuacji w oddziałach regionalnych TVP S.A. pod kątem ich roli w regionach zawiera materiał pt. „Rola i miejsce telewizyjnych ośrodków regionalnych w upodmiotowieniu społeczności regionalnych i ożywieniu kulturalnym w regionach”, przesłany przez KRRiT Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu w czerwcu 2006 r.

w Warszawie (dosyłanego satelitarnie do każdego z oddziałów terenowych) oraz programu samodzielnie zestawianego przez każdy z 16 oddziałów terenowych (tzw. pasmo rozłączone).

Począwszy od 1998 r., kolejne zarządy TVP prowadziły względem programów regionalnych politykę, której skutkiem było dążenie do systematycznego zwiększania udziału pasma wspólnego kosztem pasm rozłącznych. Brak koncepcji kolejnych zarządów na wykorzystanie możliwości programowych oddziałów terenowych oraz trudności finansowe sprawiły, że od 2000 r. systematycznie spada udział samodzielnie tworzonego programu na rzecz pasma wspólnego, co obrazuje poniższy wykres.

Udział programów samodzielnie tworzonych przez oddziały terenowe w programach regionalnych

Zarządy TVP SA uzasadniały proces scalania programów regionalnych brakiem odpowiednich środków finansowych na ich tworzenie. Od momentu uruchomienia w marcu 2002 r. sieci TVP3 Regionalna, zarządy przesuwali część środków przeznaczanych na oddziały terenowe do dyspozycji kierownictwa sieci TVP3. Uszczuplano w ten sposób środki, które oddziały mogłyby samodzielnie przeznaczyć na produkcję programową dla własnego regionu. W rezultacie, średni czas nadawania własnego programu przez oddział wynosił w 2005 r. 3,5 godz. Nie wydaje się to zgodne z intencją ustawodawcy, który dąży do tego, by społeczność każdego województwa miała swój odrębny program regionalny. Ustawodawca dał temu wyraz przy okazji nowelizacji ustawy w 2004 r., wpisując do niej 4 nowe oddziały terenowe. Warto również zauważyć, że program własny oddziałów ma przede wszystkim charakter regionalny, z niewielkim udziałem audycji, w których ilość tematyki regionalnej i lokalnej może być płynna (np. audycje edukacyjne i poradnicze). Aby wzmocnić oddziały terenowe od strony programowej **niezbędne są pilne działania, zarówno ustawodawcze, jak też spójna i dająca pogodzić się z realiami finansowymi polityka zarządu TVP w tym zakresie.** W związku z tym,

w sferze działań ustawodawczych, **konieczne jest zatem uzupełnienie ustawy o radiofonii i telewizji o przepisy definiujące program regionalny oddziałów terenowych TVP oraz jego zawartość**, tak, by mogły one w możliwie największym stopniu wychodzić naprzeciw potrzebom społeczności regionalnych.

Rozdział 5. Oferta programowa nadawców koncesjonowanych

5.1. Radiofonia koncesjonowana

Większość ogólnopolskich i ponadregionalnych radiowych programów koncesjonowanych cechuje duża różnorodność gatunkowa, zagwarantowana przez odpowiednie wymogi koncesyjne. Co więcej, koncesje zobowiązują je do minimalnego udziału warstwy słownej w tygodniowym czasie nadawania: od 14,1% (WAWA) po 20% (RMF FM i Radio ZET) oraz 26% (Radiostacja) do bardzo wysokiego 40,5% (Radio Maryja) i 70% (TOK FM). Większość tych programów wyróżnia również pewna specyfika: WAWA prezentuje wyłącznie polską muzykę, Radiostacja ma adresować swój program do młodzieży w wieku 15-25 lat, dla której tworzyć ma audycje informujące o rynku pracy, działalności organizacji młodzieżowych, omawiać problemy związane z okresem dorastania, promować zdrowy styl życia (bez narkotyków, alkoholu, papierosów); Radio Maryja z kolei jako program wyspecjalizowany społeczno-religijny przedstawia zagadnienia wiary chrześcijańskiej oraz problemy społeczne z punktu widzenia wiary i społecznej nauki Kościoła katolickiego; Radio TOK FM ma format słowny, informacyjno-publicystyczny.

5.1.1. Obraz nadawanych programów lokalnych (na podstawie monitoringów prowadzonych w latach 2002-2005)

Krajowa Rada w ramach ustawowych obowiązków kontrolnych wobec nadawców (art. 6 ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji) prowadzi od 2002 roku **systematyczny monitoring programów radiowych nadawanych na podstawie nowych koncesji** przez stacje o zasięgu lokalnym lub regionalnym, badając każdego roku kilkadziesiąt programów. Monitoring jest realizowany według ustalonej, jednolitej metodologii, zapewniającej porównywalność wyników poszczególnych analiz, na podstawie odsłuchu i dokładnej analizy ilościowo-jakościowej nagrań poemisyjnych programów z pełnego tygodnia (každorazowo 168 godzin emisji), dokonywanych w losowych (przypadkowych), nieznanych wcześniej nadawcom terminach. Monitoring ma na celu przede wszystkim kontrolę wykonywania warunków koncesji przez nadawców, przynosi jednak także ogólny obraz nadawanych programów i zachodzących w nich przemian.

KRRiT przyjęła, że podstawowym obowiązkiem nadawców rozpowszechniających programy o zasięgu lokalnym jest realizacja zadań radiofonii wobec lokalnych społeczności zamieszkałych na terenie nadawania programu, tj. dostarczanie odbiorcom informacji i innych treści odnoszących się do istotnych dla nich spraw, problemów i wydarzeń lokalnych, integrowanie lokalnej społeczności, edukowanie w zakresie historii i tradycji miejsca itp. Zgodnie z tym założeniem KRRiT ustaliła w koncesjach nadawców lokalnych standardowe warunki programowe dotyczące tematyki lokalnej, tj. określiła katalog rodzajów audycji, form radiowych i tematów (do wyboru przez nadawców) realizujących tę tematykę, wskazała obligatoryjne audycje w tym zakresie (informacja i publicystyka) i ustaliła minimalny wymagany udział tematyki lokalnej w programie. KRRiT zróżnicowała ten udział w zależności od charakteru programu i wielkości miejscowości, w której program jest nadawany. W programach o charakterze uniwersalnym, określiła udział tematyki lokalnej w wysokości 12% (w miastach powyżej 200 tysięcy mieszkańców) lub 10% (w miastach

mniejszych) tygodniowego czasu nadawania programu w tzw. porze dziennej (czyli w godzinach 6.00-22.00 lub 6.00-23.00). W programach o tym charakterze obligatoryjnie nadawane własne dzienniki lokalne nadawcy i publicystyka o tematyce lokalnej mają zajmować nie mniej niż połowę wymaganego czasu emisji tematyki lokalnej w programie, czyli nie mniej niż 6% lub 5% (zależnie od wielkości miasta) tygodniowego czasu nadawania programu w porze dziennej. W programach o charakterze wyspecjalizowanym – muzycznym z muzyką rozrywkową KRRiT określiła obowiązkowy udział tematyki lokalnej w wymiarze o połowę mniejszym niż w programach o charakterze uniwersalnym: tj. jako 6% (w miastach powyżej 200 tysięcy mieszkańców) lub 5% (w miastach mniejszych) tygodniowego czasu nadawania programu w tzw. porze dziennej. W programach tych nie wymaga się obligatoryjnego udziału dzienników własnych nadawcy i publicystyki o tematyce lokalnej. W taki sam sposób KRRiT określiła wymagany udział tematyki lokalnej w programach wyspecjalizowanych tematycznych, w których temat związany jest ze sferą spraw lokalnych – np. poświęconych miejscowemu ruchowi drogowemu. Z obowiązku nadawania tematyki lokalnej zostali wyłączeni przez KRRiT jedynie nadawcy programów wyspecjalizowanych tematycznych i kierowanych do określonych grup odbiorców (akademickich i społeczno-religijnych).

W latach 2002–2003 KRRiT koncentrowała się na **monitorowaniu programów stacji należących do różnych grup kapitałowych lub porozumień nadawców oraz stacji działających samodzielnie**. Celem takiego ujęcia było skontrolowanie wpływu konsolidacji organizacyjnej i kapitałowej stacji na realizację warunków koncesji i zbadanie ewentualnych różnic w tym zakresie między poszczególnymi grupami. Od 2003 roku KRRiT podjęła **monitoring** lokalnych programów radiowych **w układzie terytorialnym** w celu przeprowadzenia charakterystyki lokalnych i regionalnych rynków radiowych pod kątem zróżnicowania oferty programowej przedstawianej słuchaczom. Do końca 2005 r. objęto monitoringiem programy lokalne i regionalne w dziewięciu województwach (małopolskim, dolnośląskim, opolskim, śląskim; podlaskim, podkarpackim, lubelskim, świętokrzyskim i mazowieckim).

Podsumowując, w latach 2002-2005 KRRiT przeprowadziła **182 monitoringi** dotyczące **127 programów radiowych** rozpowszechnianych na podstawie nowych koncesji (część programów była monitorowana w tych latach dwu- albo trzykrotnie – najpierw w grupach kapitałowych, następnie w układzie wojewódzkim).

Uzyskany materiał pozwala na przedstawienie kilku ważnych wniosków:

- 1) W odniesieniu **do stacji lokalnych nadających programy o charakterze uniwersalnym** prowadzony w ostatnich czterech latach systematyczny monitoring lokalnych i regionalnych programów radiowych wykazał, że **stacje lokalne działające samodzielnie lepiej niż działające w grupach kapitałowych, realizują uniwersalny charakter programu, bowiem nadają programy bardziej zróżnicowane, z większym udziałem słowa i większym udziałem zróżnicowanych rodzajów audycji oraz bardziej różnorodne treściowo**. Pokazywały to wyraźnie wyniki pierwszego monitoringu (2002 rok), kiedy zbadano dużą liczbę stacji działających samodzielnie, potwierdza monitoring przeprowadzony w latach 2004 i 2005 (w 2003 stacje tej grupy nie były monitorowane). Spośród stacji działających samodzielnie, badanych w poszczególnych latach, za każdym razem większość nadawała programy spełniające kryteria programu uniwersalnego. W nadawanych przez nie programach udział słowa wynosił od jednej dziesiątej do blisko jednej trzeciej czasu emisji programu, przy czym, najbardziej zróżnicowane treściowo i różnorodne programy, z największym udziałem słowa nadawały stacje działające w niewielkich miejscowościach (np. Radio Vanessa

z Raciborza 25%, Radio Park z Kędzierzyna-Koźła 20% - monitoring 2002, Radio Alex z Zakopanego 29%, Radio Park w Kędzierzynie Koźlu 27%, Radio Max Tarnów 26%, Radio Piekary 24% % - monitoring 2004, Radio ELKA w Głogowie 37%, Radio Jard w Białymstoku 20%, Radio Bogoria w Grodzisku Mazowiecki 20%, Radio 5 w Suwałkach 19%, Radio Rekord w Radomiu 18%, Radio Bieszczady w Sanoku 18%, Radio FAMA w Sochaczewie 18% - monitoring 2005). Stacje te nadawały w swoich programach, oprócz rozbudowanych audycji informacyjnych i własnych dzienników, także publicystykę, relacje reporterskie, audycje edukacyjne i poradnicze, audycje sportowe, niektóre z nich – audycje literackie (lektura poezji i prozy na antenie), audycje religijne, audycje dla dzieci i młodzieży, a nawet audycje dla mniejszości narodowych i etnicznych, których emisja jest jednym z obowiązków mediów publicznych (Radio Vanessa i Radio Park - audycje dla mniejszości niemieckiej).

- 2) **W stacjach lokalnych działających samodzielnie bardziej niż w stacjach skupionych w grupach kapitałowych zróżnicowana jest i nadawana w większym wymiarze tematyka lokalna.** Dotyczy to zarówno ogólnego ilościowego udziału tematyki lokalnej w programie jak i różnorodności form i rodzajów audycji na ten temat. Nie jest to przypadek, bowiem stacje te, działając (jak pokazano wyżej) w małych miejscowościach, mają rację bytu i szansę na utrzymanie się na rynku tylko jako stacje silnie związane z lokalną społecznością. W programach tych stacji nadawane są zawsze własne dzienniki lokalne (lub przynajmniej regularne informacje lokalne w dziennikach ogólnych) i publicystyka lokalna (np. omawianie na antenie spraw lokalnego samorządu, dyskusja o sprawach lokalnych z gośćmi w studio, sondy wśród mieszkańców itp.), lokalny charakter mają także pozostałe rodzaje audycji: sportowe, poradnicze, rozrywkowe (np. konkursy o tematyce lokalnej), a nawet religijne (np. transmisje mszy św. z lokalnego kościoła itp.). Programy stacji działających samodzielnie mają ponadto najczęściej żywy i stały kontakt ze słuchaczami, realizowany poprzez różnorodne i pomysłowe formy.
- 3) W przeciwieństwie do programów stacji lokalnych działających samodzielnie programy stacji lokalnych działających w **grupach kapitałowych (AGORA, ESKA, AdPoint) są znacznie mniej**, przeciętnie biorąc, **różnorodne treściowo i gatunkowo**, silnie sformatowane, znacznie mniejszy jest w nich udział słowa w programie i dotyczy ono węższego zakresu spraw, oraz – bez względu na charakter programu zapisany w koncesji: wyspecjalizowany-muzyczny z muzyką rozrywkową czy też uniwersalny – programy te są zbudowane (sformatowane) jako programy muzyczne. Jedną z charakterystycznych cech tych programów jest także to, że w pewnym sensie odwracają się one od świata zewnętrznego, a skupiają tylko na sobie – wyraża się to m.in. w tym, że **udział autopromocji w tych programach jest na ogół wyższy niż udział przekazywanych informacji**, a w tych ostatnich znaczny udział mają informacje nie o świecie zewnętrznym, lecz o nadawanej muzyce.
- 4) Przedstawiając tę krytyczną ocenę należy zarazem odnotować, że monitoring wykazał znaczne różnice między programami stacji różnych grup kapitałowych. Ogólnie biorąc, programy stacji grupy ESKA zawierają większy udział słowa (np. w stacjach działających od niedawna (2-3 miesiące) na podstawie franczyzy – około 15% (KRRiT będzie obserwować dalszy przebieg zmian w tych programach), w stacjach działających od początku jako stacje ESKA – ok. 10% (monitoring 2005), większy jest też w nich - i w większości, co należy odnotować, zgodny z wymaganiami koncesji, udział tematyki lokalnej. Tematyka lokalna realizowana jest jednak wyłącznie przez audycje informacyjne i publicystyczne – nie ma w nich różnorodności gatunkowej obserwowanej w samodzielnych stacjach lokalnych; nie ma też lokalnych audycji

- kontaktowych. W monitorowanych stacjach grupy AGORA udział słowa był mniejszy niż w stacjach grupy ESKA i wynosił ok. 3%-8% (monitoring 2004), mniejszy był też (nie realizujący postanowień koncesji) udział tematyki lokalnej.
- 5) Obserwowana w ostatnim okresie systematycznie malejąca liczba stacji działających samodzielnie, na skutek przejmowania ich przez silne grupy radiowe AGORA, ESKA, AdPoint (m.in. w drodze tzw. franszyzy, czyli przejmowania projektu programu innego nadawcy), działa na niekorzyść różnorodności programowej i rzeczywistych związków stacji ze społecznością lokalną.
 - 6) Prawidłowość dotycząca faktu, że lepiej działają stacje samodzielne, tj. ich programy są bardziej zróżnicowane treściowo i gatunkowo, bogatsze w warstwę słowną, dotyczy także grupy programów społeczno-religijnych, nadawanych w większości przez diecezje. W programach stacji działających w ramach Porozumienia Programowego PLUS, zarówno ogólny udział słowa, jak i udział audycji słownych realizujących wyspecjalizowany charakter programu był znacznie niższy (średnio w latach 2002-2005 12%-13%) niż w stacjach diecezjalnych działających samodzielnie (średnio w latach 2002-2005 od 29% do 43%).
 - 7) Podsumowując, monitoring prowadzony w latach 2002-2005 pokazał, że faktycznie lokalne są jedynie programy stacji działających samodzielnie; istnieją one obecnie jedynie w małych miastach. Zmiany związane z działalnością grup kapitałowych i przejmowaniem przez nie kolejnych stacji skutkują, jak pokazał monitoring, ujednocinaniem i sieciowaniem programów nadawanych w ramach tych grup, ścisłym formatowaniem większości nadawanych programów, obejmującym zarówno ich profil muzyczny jak i warstwę słowną, zmniejszeniem udziału i różnorodności słowa w programie, w tym udziału i różnorodności tematyki lokalnej, a także nadawaniem programów w dużej części wspólnych dla całej grupy (sieci).

5.2. *Telewizja koncesjonowana*

W 2005 roku zmieniała się struktura gatunkowa telewizyjnych koncesjonowanych programów ogólnokrajowych i ponadregionalnych (Polsat, TVN i TV4). Przed wszystkim więcej czasu emisji niż w 2004 r. wypełniły filmy fabularne, audycje publicystyczne oraz audycje religijne. Mniej niż w roku poprzednim nadano audycje rozrywkowych, głównie muzyki rozrywkowej, filmów dokumentalnych oraz audycje poradniczych i edukacyjnych.

W programie Polsat obserwowano wyraźne zwiększenie udziału filmów fabularnych oraz filmów dokumentalnych, a zmniejszenie audycji rozrywkowych, muzyki rozrywkowej i audycji publicystycznych. W TVN wzrosła przede wszystkim liczba godzin audycji publicystycznych, filmów fabularnych, zmalał zaś udział audycji edukacyjno-poradniczych i filmu dokumentalnego. Z kolei w TV4 zmiany dotyczyły większości rodzajów audycji: zwiększyła się liczba godzin audycji rozrywkowych, publicystycznych, sportowych, a zmniejszył się udział filmu fabularnego dokumentalnego. Po raz pierwszy we wszystkich omawianych wyżej programach nadawano w 2005 r. audycje religijne.

Rok 2005 był dla Telewizji Puls okresem rozszerzania oferty programowej, zwłaszcza w zakresie specjalizacji programu. Program ten odróżniał się od pozostałych programów rozpowszechnianych drogą naziemną mniejszym udziałem oferty rozrywkowej, a znaczącym udziałem audycji religijnych, publicystycznych, edukacyjnych i filmu dokumentalnego.

W 2005 roku zmienił się obraz programów telewizyjnych o zasięgu lokalnym. Dwaj nadawcy lokalni (Niezależna Telewizja Lokalna Radomsko i Telewizja Lubań – Bolesławiec) kontynuowali swoją dotychczasową działalność, natomiast w miejsce Telewizji Dolnośląskiej, Telewizji Regionalnej Zagłębia Miedziowego i czterech innych nadawców (Telewizja Awal, Telewizja Bryza, Telewizja Zielona Góra i Telewizja Vigor) powstała nowa spółka o nazwie „Telewizja Odra”, która koordynuje finansowo, organizacyjnie i merytorycznie programy o tematyce lokalnej nadawane w 9 miastach zachodniej części Polski (Wrocław, Opole, Świdnica, Głogów, Legnica, Lubin, Gorzów Wielkopolski, Jelenia Góra i Zielona Góra).

5.3. Programy satelitarne i sieci kablowe

Drogą satelitarną i w sieciach telewizji kablowych dostępnych jest ponad 400 programów, z czego ponad 50 emitowanych jest w języku polskim. Przy tak dużej liczbie oferowanych programów operatorzy stosują tzw. pakietyzację, czyli łączenie sprzedaży programów płatnych z zestawem programów udostępnianych bezpłatnie.

W 2005 r. mniej dynamicznie niż rok wcześniej uruchamiano nowe telewizyjne tematyczne programy satelitarne. Do istniejących kanałów tematycznych dołączyły: TVP Kultura i TVN Gra oraz Polsat Sport Extra.

Telewizyjną ofertę programów dostępnych drogą satelitarną uzupełniają własne programy operatorów telewizji kablowych, na które uzyskują oni koncesje. Są to programy poświęcone głównie tematyce lokalnej. Wypełniają tym samym niszę, której nie są w stanie wypełnić naziemni nadawcy ogólnopolscy oraz regionalne programy rozpowszechniane przez Telewizję Polską S.A.

Rozdział 6. Wybrane zagadnienia problemowe dotyczące oferty programowej

6.1. *Ochrona małoletnich przed szkodliwymi treściami i obrazami w radiu i telewizji: stan prawny a praktyka*

Obszar działań KRRiT w zakresie ochrony dzieci i młodzieży przed szkodliwymi treściami i obrazami w radiu i telewizji określa ustawa o radiofonii i telewizji upoważniająca Radę do: *sprawowania w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców* (art. 6 ust. 2 pkt 4). Ustawa zabrania nadawcom *rozpowszechniania audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc* (art. 18 ust. 4), natomiast audycje i przekazy zawierające *sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich inne niż te, o których mowa w ust. 4, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6* (art. 18 ust. 5). W przypadku naruszenia obowiązków wynikających z art. 18 ust. 4-5b przewodniczący KRRiT może nałożyć na nadawcę *karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonych do nadawania programu, a w przypadku, gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym* (art. 53 ust. 1).

Nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji przyjęta przez Sejm RP 2 kwietnia 2004 r. poszerzyła obowiązki nadawców wprowadzając zobowiązanie do oznaczania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5, **w przypadku telewizji** odpowiednim symbolem graficznym widocznym na ekranie przez cały czas ich emisji, a **w przypadku radia** zapowiedzią słowną informującą o zagrożeniach (art. 18 ust. 5a). Ustawa stwierdza, że symbol graficzny winien informować o stopniu szkodliwości danej audycji lub przekazu dla małoletnich **w poszczególnych kategoriach wiekowych**, co stanowi istotną nowość w polskim prawie medialnym. KRRiT została zobowiązana (art. 18 ust. 6 pkt. 1, 2, 3) do wydania rozporządzenia określającego cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, podział małoletnich na kategorie wiekowe (z uwzględnieniem godzin nadawania audycji) oraz wzory symboli graficznych i formuł zapowiedzi.

W związku z niektórymi nieprecyzyjnymi sformułowaniami znowelizowanej ustawy KRRiT - po wielu konsultacjach prawnych - zrealizowała tę delegację ustawową dopiero 23 czerwca 2005 r. wydając szczegółowe rozporządzenie w tej kwestii. W okresie ponad roku oddzielającego nowelizację ustawy od wydania rozporządzenia wykonawczego nadawcy działali więc w stanie pewnego prowizorium prawnego, co wpłynęło na widoczne rozluźnienie dyscypliny przestrzegania przepisów art. 18 ustawy. Potwierdza ten fakt oświadczenie KRRiT z 15 marca 2005 r. protestujące przeciwko zjawisku *samowolnej liberalizacji w praktycznym stosowaniu przepisów ustawowych dotyczących obowiązku ochrony nieletnich odbiorców programów*.

Rozporządzenie KRRiT wprowadzające nowe zasady ochrony małoletnich zaczęło obowiązywać od 1 sierpnia 2005 r. i nie było poprzedzone konsultacjami społecznymi czy akcją wyjaśniającą, co oczywiście nie było korzystne dla prawidłowej recepcji nowego systemu, zarówno przez nadawców, jak i odbiorców.

Nowy skład KRRiT, powołany na początku roku 2006 r., stanął przed priorytetowym zadaniem rzetelnego rozpoznania sytuacji, jaka zaistniała po wprowadzeniu nowych przepisów. Takiej diagnozie poświęcony został tygodniowy całodobowy monitoring 4 stacji telewizyjnych (TVP 1, TVP 2, POLSAT, TVN) i 4 radiowych (Program 1 Polskiego Radia, Radio BIS, Radio ZET i Radiostacja) przeprowadzony w marcu 2006 r. Wyniki monitoringu wskazały, że po upływie 7 miesięcy od momentu wejścia w życie rozporządzenia KRRiT nowy system kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów wprawdzie został przez największych polskich nadawców telewizyjnych **od strony formalnej** wprowadzony do praktyki (98,7% łącznego czasu emisji wszystkich monitorowanych programów posiadało w tym czasie wymagane oznakowanie), **jednakże sposób dokonywania przez nadawców merytorycznej kwalifikacji audycji we wszystkich badanych programach wzbudził poważne zastrzeżenia KRRiT**. Odbiega on bowiem znacznie od wzorców zamieszczonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 r. W toku monitoringu zakwestionowano w sumie 46 audycji i innych przekazów mających zaniżone kwalifikacje do kategorii wiekowych (TVP 1 – 5 emisji, TVP 2 - 10 emisji, POLSAT – 5 emisji, TVN – 26 emisji). W wielu przypadkach stosowano praktykę zaniżania kategorii wiekowych, co pozwalało przesunąć na godziny wcześniejsze emisje audycji, które prawidłowo zakwalifikowane powinny być nadawane, bądź to po godzinie 20.00 (z kwalifikacją „od lat 16”), bądź to po godz. 23.00 (z kwalifikacją „od lat 18”). Taki sposób postępowania nadawców nasuwa **podejrzanie o świadomą manipulację systemem klasyfikacyjnym i podważa wiarygodność obowiązującego systemu ochrony małoletnich widzów**.

Nie jest to pierwszy przypadek, kiedy to polscy nadawcy telewizyjni próbują w praktyce zmanipulować przyjęte oficjalnie rozwiązania w zakresie ochrony małoletnich widzów. Podpisane w 1999 r. porozumienie pod nazwą „Przyjazne media”, będące dobrowolnym zobowiązaniem polskich nadawców telewizyjnych do wprowadzenia systemu oznakowań ostrzegawczych, miało w swych pierwotnych założeniach skutecznie chronić małoletnich. Zostało ono jednak szybko wypaczone poprzez odejście sygnatariuszy od deklarowanego zobowiązania stosowania fundamentalnej zasady kwalifikacji audycji w oparciu o podział na kategorie wiekowe. Wprowadzając system ostrzegawczy oderwany od tej zasady nadawcy w praktyce przerzucili całą odpowiedzialność na rodziców i wychowawców nie dając im jednocześnie żadnych informacji niezbędnych dla podejmowania decyzji (np. znak ostrzegawczy: „za zgodą rodziców”). Obecnie manipulacja dotyczy jednak już nie dobrowolnych zobowiązań, ale obowiązku nałożonego na nadawców przez ustawę.

Stwierdzone rozbieżności pomiędzy stanem prawnym obowiązującym od ponad roku, a praktyką nadawców w zakresie prawidłowości kwalifikacji oraz oznaczania audycji i innych przekazów, wpłynęły na wydanie przez KRRiT **Stanowiska z dn. 12 września 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych** (pełna treść Stanowiska – patrz. Załącznik nr 2 do niniejszego raportu otwarcia) oraz na konieczność podjęcia przez Krajową Radę zadań związanych z potrzebą przywrócenia ładu prawnego w tym zakresie.

Podstawowe kierunki działania KRRiT zmierzające do realizacji tego zadania to:

- 1) **poszerzenie zakresu monitoringu** prowadzonego przez KRRiT tak, by uzyskać udokumentowany i stale aktualizowany materiał do oceny stosowania przez nadawców systemu kwalifikacji oraz oznakowania audycji;
- 2) **prowadzenie i rozwijanie różnych form stałego dialogu na temat ochrony małoletnich z nadawcami, przedstawicielami nauki oraz opinii publicznej**

(m.in. poprzez organizację seminariów i konferencji służących nadawcom w dokonywaniu stosowaniu systemu ostrzegawczego, itp.).

- 3) **konsekwentna realizacja polityki upominania i karania** tych nadawców, którzy naruszają przepisy art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2006 r.;

Osobny problem przed którym stanęła KRRiT to **brak wprowadzenia systemu ostrzegawczego przez nadawców do programów radiowych**. Przyczyną tego stanu rzeczy jest różnica interpretacji powstała na tle nieprecyzyjnych przepisów ustawy zawartych w art. 18 ust. 5b i ust. 6 pkt 3, a dotyczących obowiązków nadawców radiowych w zakresie ochrony małoletnich. W związku z tym istnieje **pilna potrzeba nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, która usunęłaby obecne nieścisłości przepisów art. 18 ust. 5b i ust. 6 pkt 3**, dotyczące zobowiązania nadawców radiowych do zamieszczania zapowiedzi słownych chroniących małoletnich słuchaczy. Po dokonaniu takiej nowelizacji **należy również znowelizować rozporządzenie KRRiT z 23 czerwca 2005 r.**

6.2. Realizacja przez nadawców obowiązków wynikających z art. 15 oraz 15a ustawy o radiofonii i telewizji

Istotnym elementem oferty programowej dostępnej polskim odbiorcom są audycje produkcji krajowej i europejskiej. Szczegółowe obowiązki nadawców w tym zakresie zawiera art. 15 i 15a ustawy o radiofonii i telewizji (u.r.t.), a ich realizacja zmierza do promocji polskiej i europejskiej twórczości i produkcji audiowizualnej.

Art. 15 ust. 1 u.r.t. wymaga od nadawców programów telewizyjnych przeznaczenia minimum 33% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim; ust. 2 zobowiązuje nadawców radiowych i telewizyjnych do przeznaczenia minimum 33% kwartalnego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory tego typu wykonywane w języku polskim; z kolei ust. 3 nakłada na nadawców telewizyjnych obowiązek przeznaczenia ponad 50% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie. Natomiast art. 15a ust. 1 u.r.t. wymaga od nadawców programów telewizyjnych przeznaczenia minimum 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, z czego audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnianiem w programie powinny stanowić co najmniej 50%.

Z przeprowadzonej przez KRRiT kontroli realizacji powyższych przepisów wynika, że o ile w 2005 r. zdecydowana większość nadawców realizowała ustawowe obowiązki wynikające z art. 15 ust. 2 i 3 u.r.t., o tyle nadawcy telewizyjni, zwłaszcza programów rozpowszechnianych satelitarnie i drogą kablową, przeznaczali mniejszy od wymaganego odsetek czasu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim (art. 15 ust. 1) oraz na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, w tym audycje nowe (art. 15 a ust. 1 u.r.t.).

KRRiT podejmie działania zmierzające do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji, a jeśli okaże się to konieczne, zwróci uwagę ustawodawcy na konieczność wprowadzenia zmian legislacyjnych w tym zakresie.

Więcej informacji na temat realizacji przez nadawców art. 15 i 15a u.r.t. zawiera rozdział nr 3.3. „Raportu o stanie rynku”, natomiast szczegółowe wyniki kontroli, którą

w tym zakresie przeprowadziła KRRiT w rozbiciu na typy nadawców oraz sposób rozpowszechniania programu znajdują się w Załączniku nr 2 do rozdziału nr 3 „Raportu o stanie rynku”.

Rozdział 7. Perspektywy rozwoju rynku radiowego i telewizyjnego w Polsce

7.1. Radiofonia i telewizja publiczna

Analiza zarówno sytuacji finansowej, jak i oferty programowej spółek radiofonii i telewizji publicznej, szczególnie w odniesieniu do tzw. programów misyjnych, wskazuje na **konieczność podjęcia pilnych działań legislacyjnych w celu stworzenia modelu ustrojowego mediów publicznych określającego ich właściwe miejsce na rynku audiowizualnym jako instytucji będących dobrem publicznym i realizujących misję publiczną.**

Już w dokumencie „Strategia Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020” zwrócono uwagę na konieczność przywrócenia nadawcom publicznym zdolności do właściwego wykonywania ich zadań, szczególnie w następujących sferach:

- 1) stworzenia systemu bardziej precyzyjnego określania i rozliczania misji programowej („licencja programowa”);
- 2) zapewnienia im odpowiedniego i pewnego finansowania z funduszy publicznych, przejrzystości gospodarki finansowej oraz zmniejszenia uzależnienia od reklamy;
- 3) zreformowania systemu zarządzania.

Pogłębiający się kryzys finansowania spowodowany spadkiem wpływów abonamentowych wykazuje dysfunkcjonalność obecnej formy prawnej spółek radiofonii i telewizji publicznej jako spółek prawa handlowego. Związane z tym rygory finansowe i podatkowe (identyczne jak w przypadku przedsiębiorstw rynkowych) tworzą poważne koszty i nie są zgodne z niekomercyjną z założenia działalnością nadawców publicznych. Z tego też powodu najważniejszym priorytetem staje się nie tyle uszczelnienie obecnego systemu finansowania spółek radiofonii i telewizji publicznej (co również jest istotne), ale przede wszystkim stworzenie takiego modelu prawnego i organizacyjnego tych spółek, który zdejmie z nich ciężar wypracowywania zysku (co jest warunkiem uzyskania przez zarząd absolutorium), a skoncentruje ich działalność na jakości programu jako głównego kryterium oceny pracy zarządu.

W sferze oferty programowej, w świetle faktów przedstawionych w rozdziale 4 niniejszego raportu, trudno uznać za w pełni zadowalające wypełnianie przez nadawców publicznych ustawowych obowiązków programowych. Nadawcy publiczni nadają audycje realizujące szczególne powinności programowe, niemniej jednak zarówno zróżnicowanie ilościowe i jakościowe tych audycji, jak również wyraźna tendencja do marginalizowania w ramówkach ambitniejszej produkcji programowej skutkuje coraz większym upodobnieniem do oferty programowej nadawców komercyjnych. Wypełnianiu misji nadawcy publicznego nie sprzyja uzależnienie – niepokojące zwłaszcza w przypadku telewizji publicznej – od wpływów reklamowych, czego rezultatem jest rosnąca komercjalizacja zawartości programowej. Obecność nadawców publicznych na rynku reklamowym jest potrzebna jako swoisty probierz popularności i atrakcyjności oferty programowej, nie może jednak stanowić punktu odniesienia do tworzenia programu.

W świetle powyższego, **konieczne jest stworzenie precyzyjnych ustawowych kryteriów, na podstawie których można ocenić na ile program nadawców publicznych**

wypełnia zobowiązania misyjne. Co oczywiste, musi to się odbyć w ścisłym powiązaniu z mechanizmami finansowania, gwarantującymi możliwość realizacji tych zobowiązań. Można rozważyć wprowadzenie dodatkowych instrumentów, jak postulowana w „Strategii Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych...” licencja programowa, która precyzyjnie określałaby „zadania każdego programu nadawcy publicznego z osobna – w celu zapewnienia jego właściwej zawartości i jakości oraz możliwości zweryfikowania (na podstawie jasno określonych kryteriów) właściwej realizacji tych zadań przez organ regulacyjny oraz opinię publiczną”. Pomogłoby to również w realizacji jednego z wymogów Unii Europejskiej dotyczących jasnego określenia misji nadawców publicznych i przeznaczenia środków publicznych jedynie na ten cel.

Nie można tutaj pominąć roli oddziałów terenowych telewizji publicznej oraz rozgłośni regionalnych Polskiego Radia S.A., a zwłaszcza ich kulturotwórczej i integracyjnej roli wobec społeczności lokalnych. **Zauważalne są tendencje do wypełniania programów oddziałów terenowych TVP pasmem wspólnym** (patrz: rozdział nr 4.2. niniejszego raportu otwarcia), **jak też rosnący udział muzyki kosztem słowa i audycji poświęconych regionom w rozgłośniach regionalnych Polskiego Radia** (patrz: rozdział nr 4.1. tego raportu). Niektóre z rozgłośni regionalnych Polskiego Radia przeznaczają mniej niż 5% audycji słownych na publicystykę związaną z regionem. Dlatego też, **zdaniem Krajowej Rady, polityka Państwa powinna kłaść silny nacisk na ochronę i rozwój regionalnej działalności programowej, jako kluczowego budulca pluralistycznej oferty programowej.**

7.2. *Radiofonia i telewizja koncesjonowana*

Rynek radiowo-telewizyjny praktycznie nie może się już rozwijać poprzez uruchamianie nowych programów nadawanych drogą naziemną w sposób analogowy. Jego rozwój hamują wyczerpujące się zasoby wolnych częstotliwości i kanałów telewizyjnych do wykorzystania w tym systemie (patrz. Załącznik nr 3 do niniejszego raportu otwarcia). Dysproporcja między częstotliwościami, którymi dysponuje KRRiT a potrzebami rynku w tym zakresie jest ogromna (por. Załącznik nr 5). W zasadzie nie jest także możliwe zwiększenie obszaru nadawania programów istniejących poprzez uruchamianie nowych analogowych nadajników naziemnych. W rezultacie niedokończone pozostają sieci nadawców ponadregionalnych TVN i TV4 oraz Telewizji PULS.

W odniesieniu do rynku radiofonii koncesjonowanej brak instrumentów (m.in. finansowych) wspierania samodzielnych nadawców lokalnych przy jednoczesnym odchodzeniu stacji sieciowych od tworzenia programu zgodnego z koncesją (patrz. wyniki monitoringów – rozdz. 5.1.1.) pogłębia trudną sytuację tej grupy. W rezultacie, **dalsze samodzielne funkcjonowanie przedsiębiorców na lokalnych rynkach radiowych może stać się poważnie utrudnione.** Wprowadzie niezależni nadawcy lokalni, poprzez różne formy współpracy, próbują racjonalizować wydatki związane z tworzeniem programu z udziałem tematyki lokalnej, ale mają one charakter incydentalny w porównaniu z ekspansją sieci. Współpraca i proces własnej konsolidacji nadawców lokalnych poza sieciami rozpoczął się zbyt późno.

Instrumenty prawne, którymi dysponuje KRRiT są dalece niewystarczające do wypełniania konstytucyjnego obowiązku stania na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji. W tej sytuacji przyjęty w grudniu 2005 r. przez KRRiT dokument „*Obrona lokalności i demokracji lokalnej* -

strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych” nie jest wystarczający, stanowi rozwiązanie kadłubowe i jest stanowczo spóźniony. Świadczą o tym:

- stopień koncentracji własnościowej na lokalnych rynkach radiowych (większe miasta, powyżej 200 tys. mieszkańców, są praktycznie zdominowane przez sieci, zaś nadawcy niezależni w większości są spychani do mniejszych, mało opłacalnych rynków);
- niezadawalająca ilość i zróżnicowanie tematyki lokalnej w programach stacji zsięciowanych (patrz też: rozdział nr 5 niniejszego raportu otwarcia oraz rozdział nr 5.3 „Raportu o stanie rynku”).

W efekcie, lokalne media elektroniczne przestają spełniać swoje zasadnicze funkcje, przede wszystkim w sferze integracji społeczności lokalnych z ich „małymi ojczyznami”, a także w sferze opiniotwórczej, nie tworząc płaszczyzny do wymiany poglądów i opinii dotyczących problematyki bliskiej tym społecznościom.

W obecnym stanie prawnym przeciwdziałanie koncentracji własnościowej na rynkach lokalnych jest niezwykle trudne. Należy bowiem zauważyć, że potencjalna odmowa przejęcia udziałów w rozgłośni lokalnej przez podmiot sieciowy wymaga udowodnienia i wykazania, że jest ona podejmowana dla dobra interesu publicznego i w obronie pluralizmu programowego. Dlatego też, w celu zagwarantowania KRRiT faktycznego wpływu na proces koncentracji własnościowej na lokalnym rynku radiowym, **wskazane byłoby wprowadzenie ustawowej definicji interesu publicznego w lokalnych mediach elektronicznych, szczególnie w odniesieniu do pluralizmu oferty programowej lokalnych mediów elektronicznych.**

Nawet zakładając, że zjawisko koncentracji na tym poziomie nie musi mieć bezpośredniego wpływu na interes odbiorców poprzez ograniczenie pluralizmu programowego oraz, że fakt istnienia kilku sieci jest wystarczającym zabezpieczeniem przez monopolizacją rynku radiowego, to za najważniejszą należy uznać realizację obowiązków koncesyjnych w sferze programu. Przed KRRiT stoi zatem ważne zadanie stworzenia systemu faktycznej kontroli nad wykonywaniem obowiązków programowych zawartych w koncesjach oraz wprowadzenie zasady skutecznego egzekwowania realizacji koncesji zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji. **Problem ten również wymaga pilnego rozwiązania w nowej ustawie medialnej poprzez ustalenie kompetencji KRRiT do określenia wymogów programowych w koncesjach lub określania wprost tematyki lokalnej (poprzez jej zdefiniowanie) i ustalenie obowiązkowego jej udziału w programach o zasięgu lokalnym.** O konieczności podjęcia takich działań świadczą dotychczasowe wyroki WSA i NSA, a także ustalenia z kontroli NIK przeprowadzonej w 2005 r.

Pomimo częściowego rozwiązania tego problemu w nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji (poprzez uszczegółowienie treści ogłoszenia o możliwości uzyskania/rozszerzenia koncesji), nadal pozostaje problem koncesji wydanych w wyniku postępowań, w których ogłoszenia miały charakter ogólny i nie zawierały szczegółowych informacji o charakterze programu i jego strukturze gatunkowej.

Szczególłą uwagę KRRiT musi również poświęcić barierom technicznym uniemożliwiającym rozwój wyspecjalizowanych niszowych programów np. z muzyką klasyczną czy jazzową. Dotyczy to także ewentualnego rozwoju innych ambitnych projektów takich jak np. Radio PiN. Funkcjonowanie takich sieci jest możliwe ekonomicznie w sytuacji gdy program dociera do wszystkich większych miast w Polsce. Zasoby częstotliwości będące

w posiadaniu KRRiT nie pozwalają na efektywną realizację tego typu projektów. A warto zauważyć, że programy o takim charakterze stanowią wartościowe uzupełnienie oferty programowej w większych miastach i są oczekiwane przez słuchaczy.

W odniesieniu do rynku radiowego, **w przypadku braku pilnej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie ochrony pluralizmu** (przeciwdziałania nadmiernej koncentracji), **prawdopodobna jest dalsza koncentracji własności, a co za tym idzie realne zagrożenie homogenizacją treści i utratą walorów lokalności.**

W rozdziale nr 5.2 „Raportu o stanie rynku” zawarte są szczegółowe informacje dotyczące powiązań kapitałowych spółek komercyjnej radiofonii i telewizji, ze szczególnym uwzględnieniem koncentracji własnościowej wśród nadawców działających na rynkach lokalnych.

Rozdział 8. Wprowadzanie radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce

Wprowadzenie radiofonii i telewizji cyfrowej, w ramach szerszego procesu konwersji cyfrowej, służyć ma realizacji następujących podstawowych celów:

- Zapewnieniu odbiorcom bogatszej oferty programów i usług;
- Umożliwieniu użytkownikom korzystania z technologii cyfrowej i szerokiego zakresu usług teleinformatycznych, a tym samym stworzeniu warunków infrastrukturalnych dla społeczeństwa informacyjnego i gospodarki opartej na wiedzy;
- Przyspieszeniu rozwoju gospodarczego i cywilizacyjnego.

Jako, że jest to jedno z najważniejszych wyzwań stojących przed regulatorami rynku mediów elektronicznych w Polsce, przejście z techniki analogowej do techniki cyfrowej wymaga od instytucji publicznych zapewnienia formalno-prawnych warunków konwersji, stworzenia jasnych i przejrzystych ram działania podmiotów gospodarczych zaangażowanych we wdrażanie i w późniejsze funkcjonowanie naziemnej telewizji cyfrowej. Jest to szczególnie istotne ze względu na wysokie koszty transformacji, które w dużej mierze ponosić będą dostawcy i odbiorcy usług telewizyjnych. Reorganizacja rynku telewizji, w tym zwiększenie jej potencjału programowego, ma też istotny wpływ na różnorodność oferty programowej dostępnej dla polskiego odbiorcy.

Proces cyfryzacji będzie więc niezwykle ważki dla przyszłego kształtu rynku mediów elektronicznych w Polsce, zwłaszcza w odniesieniu do daleko idących skutków o charakterze nie tylko technologicznym, ale również społecznym, gospodarczym i cywilizacyjnym. W związku z tym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jako konstytucyjny organ stojący na straży wolności słowa, prawa obywateli do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji, przyjęła w 2006 r. następujące strategiczne dokumenty dotyczące problematyki wdrażania cyfrowej radiofonii i telewizji w Polsce:

- 1) *„Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej”* (dokument przyjęty przez KRRiT w dn. 5.04.2006 r.);
- 2) *Stanowisko KRRiT z dn. 12.07.2006 r. w sprawie dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”.*

Szczegółowe omówienie pierwszego z tych dokumentów zawiera rozdział nr 6.3.1.2. *„Raportu o stanie rynku”*, drugiego – załącznik nr 1 do niniejszego raportu otwarcia.

Rozdział 9. Wnioski wynikające z obecnego stanu regulacji prawnych

Obecnie obowiązujące regulacje dotyczące sfery radiofonii i telewizji w coraz mniejszym stopniu korespondują z sytuacją rynkową i technologiczną w dziedzinie, którą mają regulować. **Ich dogłębną nowelizacja** potrzebna jest w imię realizacji następujących celów:

- rozstrzygnięcia podstawowych dylematów związanych z funkcjonowaniem radiofonii i telewizji publicznej, zwłaszcza w odniesieniu do:
 - ✓ źródeł jej finansowania,
 - ✓ wypełniania ustawowych obowiązków programowych, ze szczególnym uwzględnieniem programów regionalnych,
 - ✓ wyzwań o charakterze technologicznym (rola nadawców publicznych w procesie cyfryzacji);
- wypracowania mechanizmu umożliwiającego skuteczną ściągalność abonamentu, włączając w to uwolnienie od monopolu Poczty Polskiej (wprowadzenie przetargu na usługi pobierania opłat abonamentowych);
- określenia celów polityki publicznej w dziedzinie mediów elektronicznych i stworzenia systemu regulacji zdolnego do wywiązywania się z nałożonych na niego zadań oraz wyposażonego w jasno określone kompetencje umożliwiające właściwe i skuteczne działanie w warunkach pewności prawnej;
- usunięcia barier w dalszym rozwoju mediów elektronicznych w dobie cyfryzacji, konwergencji oraz rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego;

O ile w Ministerstwie Transportu trwają prace nad nowelizacją ustawy Prawo telekomunikacyjne, to niepokojące jest wstrzymanie przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego prac związanych z nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji. **Obecnie najpilniejszym jednak zadaniem legislacyjnym jest nowelizacja ustawy o opłatach abonamentowych pod kątem poprawy ściągalności abonamentu radiowo-telewizyjnego.** Nie ma to związku z funkcjonowaniem organu regulacyjnego w dziedzinie radiofonii i telewizji.

Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Elżbieta Kruk

ZAŁĄCZNIKI
DO RAPORTU OTWARCIA:
RYNEK RADIOWO-TELEWIZYJNY W POLSCE

Załącznik nr 1. AKTUALIZACJA STANU RYNKU RADIOWO - TELEWIZYJNEGO (informacje i dane za drugi i trzeci kwartał 2006 r.)

Rozdz. 1. Przekrój rynku radiowo-telewizyjnego w Polsce

1.3. Telewizja publiczna

W dniu 14.06.2006 r. KRRiT podjęła uchwały o udzieleniu koncesji na dwa dodatkowe kanały tematyczne: TVP Rozrywka i TVP Sport, zaś 5.10.2006 r. uchwałę o udzieleniu koncesji na kanał TVP Film.

1.4. Telewizja koncesjonowana

W czerwcu 2006 r. nastąpiły przekształcenia własnościowe w spółce TV PULS Sp. z o.o., nadającej program TV PULS. W dniu 13 czerwca 2006 r. udziały należące do spółki STER i Dariusza Trzeciaka zostały odkupione przez Zakon Franciszkanów, a następnie odsprzedane spółce TV Inwestycje. 26 czerwca 2006 r. Zakon Franciszkanów poinformował o wykupieniu 50% udziału w spółce TV Inwestycje (należy do niej 48,9% udziałów w TV PULS) przez News Corp., jednej z największych firm medialnych na świecie, należącej do miliardera Ruperta Murdocha.

1.5. Platformy satelitarne

Do dwóch działających obecnie w Polsce satelitarnych platform cyfrowych dołączyła platforma ITI o nazwie „n”. Holding ITI otrzymał koncesję na bezprzewodowe rozprowadzanie programów radiowych i telewizyjnych, a uruchomienie platformy nastąpiło w dn. 12 października 2006 r.

1.6. Telewizja kablowa

Telekomunikacja Polska SA uruchomiła w swoich sieciach transmisyjnych usługę dostępu do telewizji („Videostrada”). Telekomunikacja Polska SA 25 listopada 2005 roku złożyła do KRRiT wnioski o wydanie zgody (zgodnie z art. 43 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) na czasowe wprowadzenie programów do sieci w innej kolejności niż ta, którą określa art. 43 ust. 1 ustawy. W stanowisku z dnia 31 maja 2006 r. KRRiT uznała usługę udostępniania programów w systemie sieci xDSL za rozprowadzanie programów w sieciach kablowych. W rezultacie, konieczne jest uzyskanie wpisu do rejestru programów prowadzonych przez Przewodniczącego KRRiT, jak również uzyskanie koncesji na programy rozpowszechniane w sieci xDSL (podobnie jak programy własne rozpowszechniane w tradycyjnych sieciach kablowych).

Rozdz. 2. Sytuacja finansowa nadawców publicznych.

2.5. Ściągalność opłat abonamentowych

W pierwszym półroczu 2006 r. odsetek gospodarstw domowych zalegających z opłatami abonamentowymi przez okres dłuższy niż 3 miesiące wzrósł o 10,2% w porównaniu z ostatnim półroczem 2005 r. Tym samym, gospodarstwa domowe zalegające z opłatami stanowią aż 35,8% gospodarstw zarejestrowanych jako abonenci rtv. Związane z tym, skumulowane za okres ostatnich 5 lat zaległości netto (po potrąceniu prowizji Poczty Polskiej) zaległości osiągnęły kwotę 793,4 mln zł. W rezultacie, w okresie ostatnich pięciu lat nie przekazano spółkom radiofonii i telewizji publicznej średniorocznie około 167 mln zł.

Ubytek wpływów abonamentowych netto wynosi:

- po I półroczu 2006 r. - 31,2 mln zł
- po trzech kwartałach 2006 r. - 57,3 mln zł,

Jeśli w czwartym kwartale 2006 r. ubytek wpływów abonamentowych netto ukształtuje się na poziomie czwartego kwartału 2005 roku, to w skali całego bieżącego roku ubytek ten wynieść może około 80 mln zł (tj. około 8,6%), co spowoduje przekazanie przez KRRiT wpływów mniejszych w stosunku do prognoz:

- o ponad 47 mln zł dla TVP SA,
- o ponad 18 mln zł dla PR SA,
- oraz o blisko 15 mln zł dla 17 spółek regionalnych łącznie, tj. średnio na jedną spółkę o około 0,9 mln zł.

Z tytułu wyrównania ubytku wpływów abonamentowych w porównaniu do wpływów prognozowanych w 2006 roku przejdzie na 2007 rok kwota 90,8 mln zł.

W II kwartale 2006 r. przekazano na konta spółek radiofonii i telewizji publicznej wpływy abonamentowe w kwocie 3,0 mln zł tytułem wyrównania ubytku wpływów abonamentowych w porównaniu do prognozowanych z 2005 roku. Łącznie z tego tytułu przekazano w 2006 r. nadawcom publicznym 25,8 mln zł, a więc do wyrównania w 2007 roku pozostało jeszcze 6,3 mln zł. Według szacunków na 5 października 2006 r. z wpływów abonamentowych na 2007 rok zajdzie konieczność pokrycia ubytku wpływów abonamentowych na lata 2005 -2006 w łącznej kwocie **97,1 mln zł** (6,3 mln zł + 90,8 mln zł), to jest o ponad **26%** więcej w stosunku do kwoty planowanej w czerwcu tego roku (77,0 mln zł). Oznaczać to będzie, że niniejsza kwota wpływów abonamentowych zainkasowanych w 2007 roku będzie mogła być przeznaczona na finansowanie działalności misyjnej w przyszłym roku (około 753 mln zł zamiast prognozowanych wcześniej 773 mln zł).

Rozdz. 8. Wprowadzanie radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

12 lipca 2006 r. KRRiT przyjęła stanowisko wobec dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”, przyjętego przez Radę Ministrów 4 maja 2005 r. W stanowisku podkreślono, że „Strategia” w nowym kształcie powinna być kompleksowa i dotyczyć całokształtu problematyki wprowadzania radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jako konstytucyjny organ stojący na straży wolności słowa, prawa obywateli do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji, stoi na stanowisku, że prawa te nie mogą zostać w żadnym stopniu naruszone w wyniku realizacji procesu konwersji cyfrowej w naziemnej radiofonii i telewizji. Dlatego w strategicznym interesie Państwa jest zachowanie stabilnego otoczenia prawnego oraz przejrzystości procedur związanych z regulowaniem działalności operatorskiej i programowej w środowisku cyfrowym. Z tego też względu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jest zdania, że „Strategia” powinna być uzupełniona przede wszystkim o priorytety:

- I. Przejrzystość i przewidywalność – rozumiane jako konieczność kompleksowej kampanii informacyjnej towarzyszącej jasno określonym etapom i celom cyfryzacji.
- II. Płynność przejścia - poprzez położenie nacisku na możliwie bezkonfliktowe doprowadzenie do wyłączenia naziemnej emisji analogowej, m.in. poprzez działania osłonowe zmierzające do maksymalnego nasycenia gospodarstw domowych w sprzęt niezbędny do odbioru naziemnej telewizji cyfrowej.
- III. Neutralność oraz pluralizm programowy – rozumiane jako zachowanie neutralności państwa wobec przebiegu gry rynkowej, przy jednoczesnym zagwarantowaniu zachowania pluralistycznego charakteru oferty programowej w sferze cyfrowej.

Jednocześnie, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opowiedziała się za:

- przyjęciem otwartego modelu standaryzacji obejmującego urządzenie konsumenckie do odbioru naziemnej telewizji cyfrowej;
- maksymalnym skróceniem okresu tzw. Simulcastu (czyli jednoczesnego nadawania programów w systemie analogowym i cyfrowym);
- uwzględnieniem w „Strategii” rozwoju alternatywnych form udostępniania telewizji cyfrowej (m.in. poprzez platformy satelitarne, telewizję kablową, łącza szerokopasmowe).

Pełna treść Stanowiska KRRiT z dn. 12 lipca 2006 r. w sprawie dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej” znajduje się na stronach internetowych KRRiT (www.krrit.gov.pl)

Załącznik nr 2. Stanowisko KRRiT z dnia 12 września 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych

Ustawa o radiofonii i telewizji art. 18 ust. 4-5b oraz rozporządzenie KRRiT z 23 czerwca 2005 r. określają obowiązki nadawców telewizyjnych w zakresie ochrony małoletnich widzów. Realizując swe ustawowe zadania KRRiT przeprowadziła w marcu 2006 r. tygodniowy całodobowy monitoring 4 programów telewizyjnych w celu kontroli wykonywania tych obowiązków przez nadawców. Był on powtórzeniem kontroli przeprowadzonej w 2005 roku, której wyniki były niepokojące. Podobnie jak poprzednio, monitoring w 2006 r. objął programy największych polskich nadawców telewizji naziemnej: dwóch nadawców publicznych (TVP 1 i TVP 2) oraz dwóch nadawców koncesjonowanych (POLSAT i TVN). Wyniki monitoringu wykazały powtórnie liczne przypadki naruszania obowiązujących przepisów ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenia KRRiT.

Stwierdzono, że po upływie 7 miesięcy od momentu wejścia w życie rozporządzenia KRRiT nowy system kwalifikowania i oznaczania audycji i innych przekazów został przez największych polskich nadawców telewizyjnych wprowadzony głównie od strony formalnej, natomiast sposób dokonywania merytorycznej kwalifikacji audycji do odpowiednich kategorii wiekowych budzi poważne zastrzeżenia. W wielu przypadkach stwierdzono stosowanie praktyki zaniżania kategorii wiekowych, pozwalające przesuwając na godziny wcześniejsze emisje audycji, które prawidłowo zakwalifikowane powinny być nadawane, bądź to po godzinie 20.00 (z kwalifikacją „od lat 16”), bądź to po godz. 23.00 (z kwalifikacją „od lat 18”). Nasuwa to podejrzenie o świadomą manipulację systemem klasyfikacyjnym dokonywaną kosztem zdrowia psychicznego i moralnego małoletnich widzów. Przypadki takie podważają wiarygodność wprowadzonego przez ustawodawcę systemu ochrony małoletnich i ostrzegania widzów oraz ograniczają jego praktyczną przydatność dla rodziców i wychowawców. Zaniepokojenie KRRiT budzi zwłaszcza błędne i zagrażające dzieciom kwalifikowanie przez nadawców do kategorii „od lat 12” wielu audycji - w tym rozmaitych sensacyjnych paradokumentów - zawierających jednostronny obraz świata pełnego kłamstw, przemocy, występków i zbrodni, których odbiór wymaga większej dojrzałości psychicznej i intelektualnej, niż dysponują przeciętnie dzieci w tym wieku i które poprzez to stanowią istotne zagrożenie dla zdrowia psychicznego i moralnego małoletnich widzów. Innego rodzaju częstym błędem jest fakt nadawania przez nadawców audycjom cyklicznym (szczególnie serialom oraz niektórym audycjom typu *talk show*), stałej kwalifikacji wiekowej bez względu na zawartość danego odcinka cyklu, podczas gdy poszczególne odcinki często zasadniczo różnią się treściowo i wymagają każdorazowo odrębnej kwalifikacji. Monitoring wykazał też przypadki błędnej, tj. zaniżonej kwalifikacji niektórych filmów fabularnych. Stwierdzono również manipulację zwiastunami audycji. Polegała ona na promowaniu audycji zwiastunami w ogóle nie oznakowanymi lub oznakowanymi niższą kategorią wiekową niż kwalifikacja nadana samej audycji.

W związku z powyższym KRRiT oświadcza, iż nie będzie tolerować przypadków naruszania przez nadawców obowiązujących przepisów chroniących dzieci i młodzież. KRRiT ostrzega, że we wszystkich takich przypadkach będzie stosować, zdecydowanie i konsekwentnie, w sposób szerszy, niż miało to miejsce dotychczas, sankcje przewidziane ustawą o radiofonii i telewizji (art. 53, ust. 1).

Jednocześnie KRRiT wyraża nadzieję, iż niniejsze stanowisko stanie się dla wszystkich nadawców telewizyjnych bodźcem do krytycznej autorefleksji nad dotychczasową praktyką oraz do niezwłocznego podjęcia konkretnych działań celem

jej zmiany w poczuciu odpowiedzialności za zdrowie i prawidłowy rozwój małoletnich widzów.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Elżbieta Kruk

Załącznik nr 3.**Wykaz wolnych zasobów częstotliwości
do wykorzystania w radiodifuzji naziemnej
(stan na początek października 2006 r.)**

Przedstawione w tabelach częstotliwości i kanały stanowią zasób wolnych częstotliwości będących w dyspozycji Przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Poniższy wykaz częstotliwości i kanałów obejmuje wyłącznie te, które mogą zostać przeznaczone dla nadawców komercyjnych. Nie ujęto w nim częstotliwości rezerwowanych dla potrzeb nadawców publicznych. Polskie Radio i Telewizja Polska określiły swoje potrzeby w tym zakresie; częstotliwości oraz kanały telewizyjne będące w sferze ich zainteresowania zostały usunięte z wykazu wolnych.

Nadawcy komercyjni o zasięgu ogólnopolskim również nie zgłaszali potrzeb związanych z wykorzystaniem przedstawionych w zestawieniu wolnych częstotliwości.

Tab. 1. Wykaz wolnych częstotliwości dla potencjalnych nadawców radiowych

Lp	Województwo	Lokalizacja	Częstotliwość	ERP	Uwagi
	dolnośląskie				
1		Kłodzko/Boguszyn	99,5	0,2	
2		Wałbrzych/G.Chełmiec	90,9	5	
3		Wrocław	94,4	0,1	
4		Wrocław	103,7	1	
	kujawsko-pomorskie				
5		Toruń	105,5	0,5	
	lubuskie				
6		Olbrachtów k/Żar	106,6	10	
7		Zielona Góra	105,7	0,2	
	łódzkie				
8		Łódź	102,3	0,1	
9		Niżankowice	97,7	0,15	
	małopolskie				
10		Bochnia	92,7	0,1	
	mazowieckie				
11		Ciechanów	89,6	0,1	
12		Legionowo	89,4	0,05	
13		Mława	90,8	1	
14		Mława	88,4	1	
15		Płońsk	90,2	1	
16		Siedlce	96,8	0,2	
17		Węgrów	89,5	0,5	
	opolskie				
18		Opole	99,9	0,2	

19		Opole	100,8	0,1	
podkarpackie					
20		Czarnorzeki	97,6	0,1	
podlaskie					
21		Augustów	97,7	0,1	
22		Białystok	90	0,1	
23		Białystok/Krynice	98,1	2	
24		Sejny	99,8	0,1	
pomorskie					
25		Kościerzyna	90,1	1	
26		Kwidzyn	88,6	0,5	
27		Miastko	87,8	0,5	
śląskie					
28		Częstochowa	89,9	1	
29		Siemianowice Śląskie	94,1	0,6	
30		Tyniok	94,9	1	
świętokrzyskie					
31		Kazimierza Wielka	99	1	
32		Kielce	105,9	0,1	
33		Kielce	92,9	0,1	
34		Opatów	94,8	0,1	
35		Włostów k.Ostrowca	100,9	0,1	
warmińsko-mazurskie					
36		Elbląg	91,2	0,3	
37		Elk	90,7	0,1	
38		Giżycko	107	1	
39		Gołdap	107,5	0,1	
40		Olecko	94,1	0,1	
41		Olsztynek	100,9	0,1	
42		Szczytno	88,1	0,1	
wielkopolskie					
43		Bolewice	90,4	0,5	
44		Domachowo	106,2	0,5	
45		Leszno	103,9	0,3	
46		Licheń Stary	95,8	0,1	
47		Opalenica	90,1	1	
48		Piła	90,3	0,2	
49		Słupca	93,9	0,1	
50		Wągrowiec	91,7	1	
zachodnio-pomorskie					
51		Darłowo	103,9	0,1	
52		Koszalin	93,3	0,1	
53		Myślibórz	87,9	0,1	
54		Rewal	99,2	0,05	

Tab. 2. Wykaz wolnych kanałów dla potencjalnych nadawców telewizyjnych

Lp	Województwo	Lokalizacja	Kanał	ERP	Uwagi
	dolnośląskie				
1		Wrocław	28	1	
	małopolskie				
2		Nowy Sącz	22	1	
	śląskie				
3		Katowice/Bytków	34	1	
	wielkopolskie				
4		Leszno	57	1	

Zasięgi stacji nadawczych wymienione w Tabelach 1 i 2 można porównać do zasięgów stacji pracujących przedstawionych w Sprawozdaniu KRRiT za 2005 r. (www.krrit.gov.pl)

Załącznik nr 4**Wykaz rozpoczętych i trwających postępowań koncesyjnych***(stan na początek października 2006 r.)***1. Wykaz toczących się postępowań w sprawie udzielenia koncesji (UKF)**

Data ogłoszenia	Lokalizacja stacji	Charakter programu	Liczba wniosków	Uwagi
18.12.2001 r.	Giżycko	uniwersalny/lokalny	1	Wznowione postępowanie po wyroku NSA z dnia 7 lipca 2004 roku
15.07.2005 r.	Dzierżoniów	uniwersalny/lokalny	4	uchwała KRRiT Nr 445/2006 Radio Sudety Sp. z o.o.
02.08.2005 r.	Białystok, Katowice /Koszęcin	wyspecjalizowany skierowany do mniejszości białoruskiej w Polsce/ lokalny	2	W związku z uchwałą KRRiT Nr 251/2006 w sprawie wydłużenia terminu obowiązywania koncesji spółki Białoruskie Centrum Informacyjne Sp. z o.o. (poprzednia nazwa Radio Racja Sp. z o.o.) postępowanie, jako bezprzedmiotowe, zostanie umorzone
10.11.2005 r.	Wrocław	uniwersalny/lokalny	9	-

2. Wykaz toczących się postępowań w sprawie rozszerzenia koncesji o dodatkową stację nadawczą (UKF)

Data ogłoszenia	Lokalizacja stacji	Charakter programu/zasięg	Liczba wniosków	Uwagi
18.02.2005 r.	Gorzów Wielkopolski	uniwersalny/ogólnopolski	1	uchwała KRRiT Nr 312/2005
15.07.2005 r.	Chorzów	uniwersalny/lokalny	7	uchwała KRRiT Nr 296/2006
24.08.2005 r.	Milicz, Strzelin, Brzeg Opolski, Namysłów	społeczno-religijny	1	uchwała KRRiT Nr 295/2006

22.09.2005 r.	Kędzierzyn Koźle	uniwersalny/ogólnopolski	1	uchwała KRRiT Nr 096/2006
10.11.2005 r.	Szczecin/Warszewo	uniwersalny, adresowany do młodzieży/sieć	1	-
10.11.2005 r.	Koszalin	uniwersalny, adresowany do młodzieży/ sieć	1	-
21.11.2005 r.	Bytów	uniwersalny/lokalny	2	-
21.11.2005 r.	Łódź	muzyczno-literacki/	1	uchwała KRRiT Nr 532/2006 RMF Classic Sp. z o.o.
21.11.2005 r.	Łódź	uniwersalny/sieć	1	uchwała KRRiT Nr 433/2006
21.11.2005 r.	Hrubieszów Białopole	uniwersalny/ogólnopolski	2	uchwała KRRiT Nr 362/2006
21.11.2005 r.	Dęblin Ryki	uniwersalny/ogólnopolski	1	uchwała KRRiT Nr 361/2006
26.06.2006 r.	Miastko	społeczno-religijny	1	
26.06.2006 r.	Legnica	społeczno-religijny		
26.07.2006 r.	Żelechów	społeczno-religijny		
26.07.2006 r.	Wysoka G. Św. Anny	społeczno-religijny		
26.07.2006 r.	Góra Liwocz	społeczno-religijny		
26.07.2006 r.	Kupimierz	społeczno-religijny		
26.07.2006 r.	Wągrowiec	społeczno-religijny		
26.07.2006 r.	Kudowa Zdrój	społeczno-religijny		

3. Wykaz toczących się postępowań w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego

Data ogłoszenia	Lokalizacja stacji	Charakter programu/zasięg	Liczba wniosków	Uwagi
10.11.2005 r.	Rybnik, Żory	uniwersalny/lokalny	3	Uchwała KRRiT Nr 432/2006

4. Wykaz toczących się postępowań w sprawie rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego

Data ogłoszenia	Lokalizacja stacji	Charakter programu/zasięg	Liczba wniosków	Uwagi
16.12.2003 r.	Koszalin, Szczecin	uniwersalny/ lokalny	1	Uchwała KRRiT Nr 625/2004
20.12.2005 r.	Radom	uniwersalny	1	Uchwała KRRiT Nr 246/2006

Postępowanie koncesyjne toczy się również wobec 59 wniosków złożonych na podstawie Ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT z dnia 29 grudnia 1998 roku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o zasięgu lokalnym za pomocą stacji nadawczych pracującą w zakresie fal średnich zlokalizowanych na terenie całego kraju.

KRRiT prowadzi obecnie także postępowania wobec 13 wniosków o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie drogą satelitarną programu telewizyjnego oraz wobec 1 wniosku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie drogą satelitarną programu radiowego.

Załącznik nr 5. Wykaz aplikacji złożonych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (stan na początek października 2006 r.)

Łącznie do rozpatrzenia przez KRRiT pozostaje **282** aplikacji z czego:

- 1) **105** aplikacji dotyczy ogłoszenia częstotliwości pozostających w dyspozycji KRRiT;
- 2) **177** aplikacji dotyczy doboru częstotliwości we wskazanych lokalizacjach.

Ad 1. Wykaz aplikacji o ogłoszenie częstotliwości będących w dyspozycji KRRiT

1. Województwo **dolnośląskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Kłodzko/Boguszyń	4	2	2	1	3
Wałbrzych/Góra Chełmiec	3	-	3	-	3
Wrocław	5	2	3	1	4

2. Województwo **kujawsko-pomorskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Toruń	6	1	5	-	6

3. Województwo **lubuskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Zielona Góra	2	1	1	-	2
Olbrachtów k/Żar	1	-	1	-	1

4. Województwo łódzkie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Łódź	3	2	1	1	2

5. Województwo mazowieckie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Ciechanów	3	1	2	-	3
Wyszków	2	1	1	-	2
Legionowo	1	1	-	1	-
Mława	3	2	1	1	2
Płońsk	2	1	1	-	2
Siedlce	3	1	2	-	3
Węgrów	1	-	1	-	1
Warszawa	3	3	-	1	2

6. Województwo opolskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Opole	5	1	4	1	4

7. Województwo podlaskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Białystok	5	2	3	1	4
Augustów	1	-	1	-	1
Sejny	1	-	1	-	1

8. Województwo pomorskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Kościerzyna	4	1	3	1	3
Kwidzyn	1	-	1	-	1
Miastko Pomorskie	1	-	1	-	1

9. Województwo śląskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Częstochowa	4	2	2	1	3
Siemianowice Śląskie	8	3	5	-	8

10. Województwo świętokrzyskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Kielce	2	1	1	-	2

11. Województwo warmińsko-mazurskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Elbląg	4	2	2	-	4
Ełk	3	2	1	1	2
Gołdap	1	-	1	-	1
Olecko	1	-	1	-	1
Szczytno	1	1	-	-	1

12. Województwo wielkopolskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Leszno/Lasocice	2	-	2	-	2
Opalenica/Troszyn	1	1	-	1	-
Piła	3	1	2	-	3
Słupca	2	1	1	-	2
Wągrowiec	2	-	2	-	2

13. Województwo zachodniopomorskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Darłowo	2	1	1	-	2
Kołobrzeg	5	3	2	1	4
Koszalin	4	2	2	-	4

Ad 2. Wykaz aplikacji o dobór częstotliwości we wskazanych lokalizacjach

1. Województwo dolnośląskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Jelenia Góra	5	-	5	-	5
Legnica	3	1	2	-	3
Strzegom	1	1	-	1	-
Lubin	2	1	1	-	2
Świeradów Zdrój	1	-	1	-	1
Zgorzelec	1	-	1	-	1
Polkowice	1	-	1	-	1

2. Województwo kujawsko-pomorskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Grudziądz	1	1	-	-	1

Świecie	1	1	-	1	-
Bydgoszcz	6	4	2	1	5
Włocławek	2	2	-	-	2

3. Województwo **lubelskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Lublin	4	1	3	-	4
Zamość	1	1	-	-	1
Dęblin	1	1	-	-	1
Puławy	2	2	2	1	3
Kraśnik	1	-	1	-	1
Włodawa	1	-	1	-	1
Chełm	3	-	3	-	3
Hrubieszów	1	-	1	-	1

4. Województwo **łódzkie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Sieradz	3	-	3	-	3
Skierniewice	2	-	2	-	2
Opoczno	1	1	-	-	1
Tomaszów Mazowiecki	1	1	-	1	-
Radomsko	2	-	2	-	2
Kutno	2	-	2	-	2
Łowicz	1	-	1	-	1
Piotrków Trybunalski	1	-	1	-	1

5. Województwo **małopolskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Kraków	1	-	1	-	1
Rabka	2	-	2	-	2
Miechów	1	-	1	-	1
Trzebinia	1	-	1	-	1
Zakopane	1	-	1	-	2

Sucha Beskidzka	1	-	1	-	1
Nowy Sącz	2	1	1	-	2
Krynica	3	1	2	-	3
Gorlice	1	1	-	-	1
Tokarnia	1	-	1	-	1
Andrychów	1	-	1	-	1
Tarnów	5	2	3	-	5

6. Województwo **mazowieckie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Radom	3	1	2	-	3
Żuromin	1	1	-	1	-
Przasnysz	1	-	1	-	1
Płock	3	2	1	1	2
Warszawa	4	3	1	2	2
Ostrołęka	3	1	2	-	3
Różan	1	-	1	-	1
Sokołów Podlaski	1	1	-	1	-

7. Województwo **opolskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Nysa	1	1	-	1	-
Kluczbork	1	-	1	-	1
Krapkowice	1	-	1	-	1

8. Województwo **podlaskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Hajnówka	1	-	1	-	1
Suwałki	2	2	-	-	2
Zambrów	1	1	-	-	1
Łomża	1	-	1	-	1

9. Województwo **podkarpackie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Głubczyce	1	-	1	-	1
Krosno	1	1	-	1	-
Lubaczów	2	-	2	-	2
Przemyśl	2	1	1	-	2
Rzeszów	1	1	-	-	1
Jarosław	1	-	1	-	1
Sanok	1	-	1	-	1
Wetlina	1	-	-	-	1

10. Województwo **pomorskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Bolszewo k/ Wejherowa	1	1	-	1	-
Wejherowo	2	2	-	-	2
Gdańsk	3	2	1	-	3
Gdynia	5	3	2	1	4
Hel	2	1	1	-	2
Sopot	2	1	1	1	1
Słupsk	6	3	3	1	5
Człuchów	2	-	2	1	2
Lębork	1	1	-	-	1

11. Województwo **śląskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Łysina k/Żywca	1	1	-	1	-
Bielsko-Biała	3	2	1	-	3
Ruda Śląska	1	1	-	1	-

12. Województwo **świętokrzyskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Skarżysko-Kamienna	2	2	-	1	1
Jędrzejów	2	1	1	1	1
Ostrowiec Świętokrzyski	3	2	1	1	2
Starachowice	1	1	-	-	1
Włoszczowa	1	-	1	-	1

13. Województwo **warmińsko-mazurskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Olsztyn	2	1	1	-	2
Mragowo	1	-	1	-	1
Gizycko	2	1	1	1	1

14. Województwo **wielkopolskie**

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Kalisz	2	1	1	-	2
Poznań	6	2	4	1	5
Śrem	1	-	1	-	1
Gorzów Wielkopolski	3	1	2	-	3
Września	1	1	-	-	1
Odolanów	1	1	-	1	-
Jarocin	1	-	1	-	1
Konin	3	2	1	-	3
Gniezno	1	-	1	-	1
Pniewy	1	-	-	-	1
Wolsztyn	1	-	1	-	1

15. Województwo zachodniopomorskie

Lokalizacja	Liczba aplikacji				
	Ogółem	W podziale ze względu na rodzaj aplikacji		W podziale ze względu na aplikujące podmioty	
		Udzielenie koncesji	Rozszerzenie koncesji	Nowe podmioty	Działający nadawcy
Świnoujście	2	1	1	1	1
Wałcz	1	1	-	-	1
Szczecinek	2	1	1	-	2
Dębno Lubuskie	1	-	1	-	1
Kamień Pomorski	1	-	1	-	1
Toporzyk	1	-	1	-	1
Szczecin	1	1	-	-	1